

ΤΑΝ

ΤΕΥΧΟΣ 9

Ο ΥΠΕΡ...

Ο ΝΑΝΟΣ

ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΣΤΑ ΑΣΤΡΑ

ΜΟΛΙΣ ΠΑΤΗΣΑΝ ΤΟ ΠΟΔΙ ΤΟΥΣ
ΣΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟ ΠΛΑΝΗΤΗ
ΕΒΑΛΑΝ Σ' ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΙΣ
ΣΥΣΚΕΥΕΣ, ΠΟΥ ΘΑ ΑΝΕΚΑ-
ΛΥΠΤΑΝ ΤΟ ΟΥΡΑΝΙΟΝ.
- ΖΗΤΩ! ΦΩΝΑΞΕ Ο ΝΙΚΥ.
ΤΟ ΒΡΗΚΑΜΕ!

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ ΟΜΩΣ ΤΕΙΣΣΕΡΑ ΑΠΛΗΣΤΑ
ΜΑΤΙΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΑΝ ΑΠΟ ΜΑΚΡΥΑ
ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ. ΗΤΑΝ ΟΙ
ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ ΠΟΥ ΚΥΝΗΓΟΥΣΑΝ ΤΟΥΣ
ΔΥΟ ΝΕΟΥΣ. - ΓΙΑ ΣΚΕΨΟΥ! ΛΕΙ Ο
ΕΝΑΣ, ΕΝΑΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ ΠΛΑΝΗ-
ΤΗΣ ΑΠΟ ΟΥΡΑΝΙΟ! ΠΟΤΕ ΜΟΥ ΔΕΝ
ΦΑΝΤΑΣΤΗΚΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΘΗΣΑΥΡΟ!

ΠΙΣΟ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΠΟΥ ΞΑ-
ΝΑΓΥΡΙΣΑΝ ΟΙ ΔΥΟ ΑΣΤΡΟΝΑΥ-
ΤΕΣ, Ο ΜΠΡΑΤ ΚΑΙ Ο ΝΙΚΥ:
Ο ΛΕΤ ΝΤΡΟ, ΕΙΠΕ ΠΩΣ ΔΕΝ ΕΜ-
ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ ΤΟΝ ΜΠΡΑΤ, ΝΑ ΠΗ-
ΓΑΙΝΗ ΜΟΝΟΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟ-
ΦΟ ΤΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ
ΤΟΝ ΘΗΣΑΥΡΟ ΤΟΥ!

Ο ΚΑΠΤΑΙΝ ΜΠΡΑΤ ΘΥΜΗΣΕ ΚΑΙ ΑΡ-
ΠΑΞΕ ΤΟΝ ΛΕΤ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΑΚΑ.
- ΑΝ ΞΑΝΑΜΙΛΗΣΗΣ ΕΤΣΙ ΣΑ ΣΟΥ
ΣΠΑΣΩ ΤΑ ΜΟΥΤΡΑ! ΦΩΝΑΞΕ ΑΓΓΙΑ
ΑΝ ΘΘΕΛΑ ΝΑ ΣΕ ΚΛΕΨΩ. ΘΑ ΣΕ
ΕΙΧΑ ΚΙ ΟΛΑ Σ ΒΓΑΛΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕ-
ΣΗ, ΕΚΤΟΣ, ΑΝ ΝΟΜΙΖΗΣ ΠΩΣ
ΣΕ ΦΟΒΑΜΑΙ!

ΜΑΣΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ:

Μικρός Τζίπους πολύ περήφανος! Πολύ χαρούμενος είσαι! "Όχι μονάχα Μάσα Τάν έχεις δικό του περιοδικό, Μάσα. Τώρα έχεις και Τζίπους! Μικρός Τζίπους όρχιζεται έσως αυτό αλήθεια! Μάσα Τάν έχεις δικό του μεγάλο τεύχος Πρωτεχρονιάς. Μέσα μεγάλο τεύχος έχεις και Τζίπους άλλο μικρότερο, δικό του! Τζίπους πολύ καλό άραπάκι, πολύ γενναιοδωρος! Τζίπους δέν πουλήσεις, έσως δικό του τεύχος, αλλά χαρίσης! Και δύο τεύχη μαζί αγοράσετε με 2 δραχμές, Μάσα: αναγνώστες!! Μέσα αυτά τεύχη διαβάσετε μιá ιστορία σπουδαία! Ίστορία διαπλανητική με ήρωα μόνο Τζίπου! Τίτλος ιστορίας είσαι:

Ο... ΤΡΙΓΩΝΟΣ ΠΛΑΝΗΤΗΣ !

Έγώ λέω, Μάσα, έσείς όταν διαβάσης αυτή ιστορία δέν θές πιά διαβάσης άλλες ιστορίες αλλά μόνο περιπέτειες μικρού ΤΖΙΠΣΥ!

Με αγάπη ó φίλος σας
ΤΖΙΠΣΥΣ

Ο ΝΑΝΟΣ

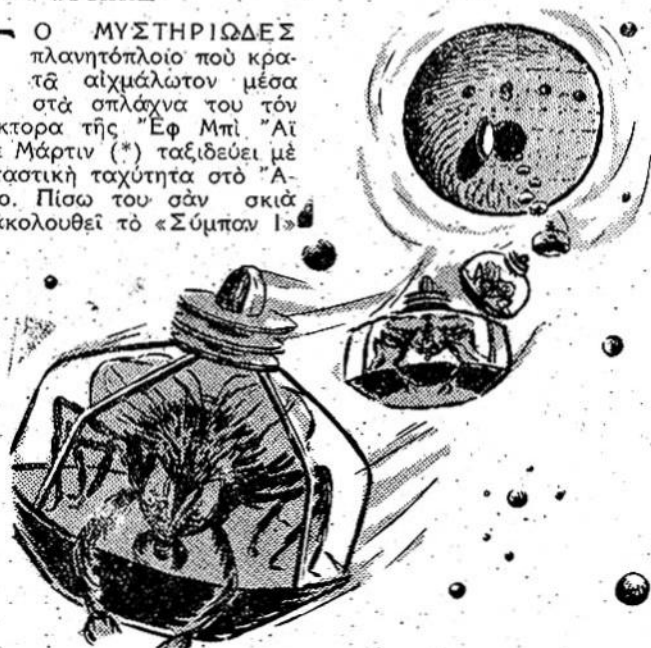
Ένώ το πλανητόπλοιο του Τζόε Μάρτιν είναι δεμένο σε μία μοιρική πορεία, επικλιτικά τέρατα κάνουν επιδρομή στη Γη. Τότε το μυστήριο που τυλίγει τους πέντε αστροναύτες γίνεται πιο σκοτεινό και πιο άλυτο...

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΦΡΙΚΗΣ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΕΣ πλανητόπλοιο που κρατά αιχμάλωτον μέσα στα σπλάγνα του τον πράκτορα της "Έφ Μπι" "Αι Τζόε Μάρτιν" (*) ταξιδεύει με φανταστική ταχύτητα στο "Απειρο. Πίσω του σαν σκιά το ακολουθεί το «Σύμπαν Ι»

βαδίζοντας πάνω στην ίδια τροχιά μαζί του. Κανείς δεν ξέρει προς τα που κατευθύνονται τα δύο σκάφη του Διαστήματος. Το άορατο και μυστηριώδες "Όν που ελέγχει την πορεία του ενός — του ξένου πρέπει να έχει τρομακτική δύναμη κι αυτό φάνηκε από την ευκολία με την οποία αντιμετώπισε και κατέστρεψε τον τρομερό «περιπλανώμενο πλανήτη». Πώς λοιπόν θα αντιμετωπίσουν οι αστροναύτες μας αυτό το τέρας, που μα-

*) Διάβασε προηγούμενο τεύχος του ΤΑΝ.

λιστα μπορεί και παραφυλάει χωρίς να το βλέπουν και μπορεί να τους επιτεθή ότι ώρα θέλει και να τους καταστρέψει; Ούτε αυτό το ξέρουν. "Ισως το πιο φρένιμο απ' όλα θα ήταν να εγκαταλείψουν τον Τζόε Μάρτιν στην τύχη του και να κυττάξουν να γλυτώσουν αυτοί. Μά κανείς δεν το θέλει. Ο Τζόε πολλές φορές παρακάλεσε τον Τάν να τον αφήσουν. Ούτε εκείνος όμως ούτε κανείς από τους άλλους δέχτηκε να συζητήση καν αυτή την πρόταση. "Η απάντησις όλων ήταν πως προτιμούν να πεθάνουν όλοι μαζί παρά να αφήσουν τον αρχηγό τους να χαθή μόνος του.

Και η πορεία συνεχίζεται πάντα. Όλουθε γύρω τους τριγυρίζει το "Αδειο Χάος" με τους πλανήτες του που κρέμονται μετέωροι σαν άσημνες μπάλλες, γεμάτοι μαγεία και γεμάτοι μυστήριο. Το άλλοκοτο πλανητόπλοιο περνάει ανάμεσα από πλανήτες και άστεροειδείς χωρίς να φαίνεται να δίνει καμιά σημασία στην παρουσία τους. "Εκείνο τραβά πάντοτε σταθερά την ίδια πορεία. Βαδίζει αδιαφορώντας για όλα, προς ένα τέρμα, που είναι ώριμο και που όλοι το φοντάζονται τρομερό.

Το υπερκόσμιο αγόρι, ο Τάν που οι υπερφυσικές ικανότητές του του επιτρέπουν να μετακινήται ελεύθερα από το πλανητόπλοιο αυτό του μυστηρίου στο δικό του «Σύμ-

παν Ι», γυρίζει αρκετές φορές στο τελευταίο αυτό όπιο επιθεωρεί στα διάφορα κοντράν πλεύσεως αν ή τροχιά του σκάφους εξακολουθεί να είναι σταθερή. Μετά ξαναγυρίζει να κινή συντροφικά στον Τζόε που είναι μόνος του. Μέσα στις όθόνες της τηλεόρασεως βλέπουν από το ένα σκάφος το άλλο. Επίσης μπορούν να μιλούν συνεχώς με τους κομπους και τους δέκτες που υπάρχουν και στα δυο πλανητόπλοια.

Εκτός από τα μηχανήματα πλεύσεως που είναι σφραγισμένα μέσα στο ξένο πλανητόπλοιο και κανείς δεν μπορεί να τους αλλάξη την πορεία, όλα τα άλλα είναι στη διάθεσι του Τζόε και του Τάν. "Ο τελευταίος αυτός δση ώρα βρίσκεται μαζί με τον μεγάλο φίλο του δεν χάνει ευκαιρία να παρακολουθη και να εξετάζη τη λειτουργία των διαφόρων αυτών θαυμαστών μηχανημάτων.

— Είναι καταπληκτικά! μουρμουρίζει κάθε τόσο μυχόρτανοντας εκείνο που βλέπει ολόγυρά του. Είναι όλα καταπληκτικά σε τελειότητα! Οι μηχανές που είχαμε έμεισ στον Βάα και οι τελειοποιήσεις που είχαμε πετύχει πάνω στα πλανητόπλοιά μας ήταν άστειες μπροστά σε όλα αυτά εδώ!

Ο Τζόε Μάρτιν τον κυττάζει ξαφνιασμένος.

— Αυτό θα πη «υπόθεσις μύ

λος!» λέει με γουρλωμένα μάτια. Τό τεχνικό επίπεδο τής Γής μας τό βρικής άπηρχαιωμένο σέ σύγκρισι με τό δικό σας του Βάα, και τούτο τώρα σέ κάνει νά λές άπηρχαιωμένο τό τεχνικό επίπεδο του Βάα άπέναντί του!

—Γιατί σάς κάνει έντύπωσι; ρωτά ό Τίν χαμογελώντας. Και άσφαλώς τίποτε δέν άποκλείει νά συναντήσωμε κά που έναν άλλον πολιτισμό, που μπροστά του όλοι οι άλλοι νά είναι άνόητοι και παιδαριώδεις. Κανείς ποτέ δέν μπορεί νά ξέρη τί κρύβει τό Σύμπαν!

Τό άγόρι μιλώντας γυρίζει με προσοχή διάφορα κουμπιά για νά ανακαλύψη τή σημασία τους.

—Δέν φοβάσαι έτσι όπως γυρίζεις αυτούς τους διακόπτες, τόν ρωτά ό Τζόε, μήπως τινάξης στά καλά καθούμενα τό πλανητόπλοιο στόν άέρα;

‘Ο Τίν χαμογελά.

—Δέν γυρίζω παρά μόνο εκείνα που καταλαβαίνω πάνω - κάτω ποιά μπορεί νά είναι ή λειτουργία τους, άπο κρίνεται. Πραγματικά άν γύριζα στήν τύχη όλ’ αυτά τά κουμπιά και τους διακόπτες, κανείς δέν ξέρει τί θα μπορούσε νά συμβή! Έχει τόσες τελειοποιήσεις αυτό τό διαστημόπλοιο που τάχω χαμένα σαν νά βρίσκωμαι για πρώτη φορά μπροστά σ’ ένα σκάφος του Διαστήματος!

Σταματάει νά μιλήσει. Καθώς γυρίζει έναν διακόπτη ξί-

να νέο πολύπλοκο μηχάνημα φανερίνεται ξαφνικά μπροστά στά μάτια τους, που βγαίνει συρταρωτά μέσα από ένα με ταλλικό τοίχωμα.

—Τί τρίβολος είναι πάλι αυτός; φωνάζει ό Τζόε με έκπληξι.

—Μου φαίνεται σαν ραδιοδέκτης! άποκρίνεται ό Τάν και στό πρόσωπό του ζωγραφίζεται ένας πρωτοφανής θαυμασμός.

Πατάει ένα κουμπι και άρχίζει νά ακούγεται ένα σήμα κάποιου κρυπτογραφικού κώδικος που μοιάζει πολύ μ’ έκεινο που είχαν ξανακούσει για πρώτη φορά μέσα σ’ αυτό τό πλανητόπλοιο.

—Νά μπορούσαμε νά τό εξηγήσωμε! φωνάζει ό Τζόε και τά μάτια του λάμπουν.

—Είναι αδύνατον, λέει ό Τάν. Θαπρεπε νά ξέρωμε τόν κώδικα.

Πατάει για δεύτερη φορά τό ίδιο κουμπι και τό σήμα σταματάει. Άκούγεται κάποιος ακαθόριστος θόρυβος σαν μακρυνή μουσική μέσα από τό μεγάφωνο. ‘Ο Τάν ποπάει τό κουμπι για τρίτη φορά. Τώρα από τό μεγάφωνο άκούγεται κάτι που δέν ύπάρχει άμφιβολία πώς είναι όμιλία. Δέν μπορούν όμως νά καταλάβουν ούτε νά ξεχωρίσουν καν τους φθόγγους τής. Είναι συγκεχυμένοι και μπερδεμένοι σαν μεζ γλώσσα που άποτελείται μόνο από σύμφωνα και χωρίς καθόλου φωνήεντα.

—Μά δλο με τὸ ἴδιο κουμπὶ ὀλλάζει σταθμούς; λέει ὁ Τζόε κατάπληκτος.

—Εἶναι ἓνα ὑπέροχο μηχανήμα δέκτου ὑπερβραχέων ἢ μαλλον ὑπέρ - ὑπερβραχέων κυμάτων, λέει ὁ Τάν. Μὲ μιὰ ἐλαχιστοτάτη κίνησι τοῦ δείκτη θὰ περνοῦσε πάνω ἀπὸ χιλιάδες σταθμούς ὑπερβραχέων ποὺ ἴσως ὑπάρχουν στὸ στερέωμα. Μὲ τὸ κουμπὶ αὐτὸ κάθε φορὰ ποὺ τὸ πατάμε, ὁ δείκτης τοῦ δέκτου μετατοπίζεται στὸ ἑκατομμυριοστὸ μιᾶς τρίχας καὶ ἔτσι σὲ κάθε κίνησι του, πιάνει καὶ ἓναν διαφορετικὸ σταθμὸ!

Ὁ Τζόε γουρλώνει τὰ μάτια του.

—Μ' ἄλλα λόγια μ' αὐτὸ τὸ σατανικὸ ἐργαλεῖο θὰ μπορούσες κανεὶς ν' ἀκούσῃ λόγια ποὺ προέρχονται ἀπ' ὄλους ἐκείνους τοὺς πλανῆτες τοῦ Διαστήματος ποὺ ἔχουν ζωὴ καὶ τὸσον πολιτισμὸ, ὥστε νάχουν καὶ πομποὺς ὑπερβραχέων! Κι' αὐτὸ ποὺ ἀκούμε τώρα θὰ εἶναι ἴσως ἡ ὁμιλία κάποιου πλάσματος ποὺ ζῆ ποιὸς ξέρει σὲ ποιὸν ἄγνωστο κόσμο!

—Ἀσφαλῶς!

Ὁ Τζόε πιάνει τὸ χέρι τοῦ Τάν με συγκίνησι.

—Μά τότε, λέει, θὰ μπορούσαμε ἴσως ν' ἀκούσωμε καὶ ἐκπομπὴ τοῦ νέου μεγάλου σταθμοῦ ὑπερβραχέων τῆς Βοστώνης!

—Καὶ ὄλων τῶν ἄλλων σταθμῶν ὑπερβραχέων τῆς Γῆς!

ἀποκρίνεται τὸ ὑπερκόσμιο ἄγορι. Ἐνὲν ξέρω ὅμως καὶ οὐτε φαντάζομαι πῶς μπορῶ νὰ βρῶ τὸν τρόπο λειτουργίας αὐτοῦ τοῦ πολὺπλοκου μηχανήματος. Ἄν περιμένετε πατώντας ἀπὸ μιὰ φορὰ κάθε τόσο αὐτὸ τὸ κουμπὶ νὰ γυρίσετε ὄλον τὸν συμπυκνωτὴ τοῦ δέκτου, ἴσως θὰ πρέπει νὰ τὸ πατήσετε καὶ ἓνα δισε-

«...Ἀρπάζουν τὰ θύματά τους γιὰ νὰ τὰ πάρουν μαζί τους φεύγοντας πρὸς τὸν οὐρανόν».

κατομμύριο φορές μέχρι να πετύχετε τη Γῆ!

— Έχω γραμμένο στο καρτέ μου το μήκος κύματος που εκπέμπει ο σταθμός υπερβραχέων της Βοστώνης! φωνάζει ο Τζόε με ελπίδα.

Τὰ μάτια του Τάν γυαλίζουν με ενδιαφέρον.

— Πραγματικά αυτό είναι σπουδαίο και μπορεί να μάς βοηθήσει! λέει με συγκίνηση. Φθάνει να βρω πώς σημειώνεται το μήκος κύματος πάνω σ' αυτό το μηχάνημα!

— Δηλαδή πρέπει να ξέρεις να διαβάσεις τα γράμματα των πλασμάτων που έχουν κατασκευάσει απτό το καταραμένο πλανητόπλοιο! λέει ο Τζόε Μάρτιν με απογοήτευση. "Άδικα ήλπισα!

Ξαφνικά όμως, τα μάτια του Τάν πετούν φωτιές.

— Θά το βρούμε! λέει ξεσάλλος από χαρά. Σκέφθηκα έναν τρόπο να το βρούμε. Θά βάλωμε να μάς μιλήσουν από το «Σύμπαν Ι» που είναι πολύ κοντά και είναι εύκολωτατο να το πιάνει ο δέκτης για τι ή έντασις. του θά έκτοπιση πολλούς άλλους σταθμούς σ' ένα μεγάλο τμήμα του δείκτη. Έτσι, ξέροντας το μήκος κύματος που εκπέμπει το «Σύμπαν Ι», θά έχουμε άμέσως στο κέντρον της έντασεως της φωνής, το μήκος αυτό, πάνω σ' έτοιμον τον δέκτη. Αυτό θά μάς χρησιμεύσει σαν μέτρο που σε σύγκριση μαζί του θά ανακαλύψωμε και το μήκος κύματος της Γῆς!

Ο ΤΑΝ πηγαίνει στον «ύπηρεσιακό» πομπό του μυστηριώδους πλανητόπλοιου και καλεί τη συντροφιά από τις δυο κοπέλλες και τον μικρό άραπάκο Τζίπου που βρίσκονται μέσα στο «Σύμπαν Ι».

— Έδω Τάν, λέει. Θά προσπαθήσωμε να συνδεθούμε με τη Γῆ, μ' έναν υπέροχο δέκτη που ανακάλυψα εδώ μέσα. Χρειάζομαι τη βοήθειά σας για να το καταφέρω.

— Είμαστε έτοιμοι να κάνωμε ό,τι χρειάζεται για να σε βοηθήσωμε, του αποκρίνεται η φωνή της μικρής έλληνουπούλας, της Ρένας.

— Θέλω κάποιον από σας να μιλή συνεχεία, λέει το υπερκόσμιο άγόρι. Τίποτε άλλο δεν χρειάζομαι. Θέλω να με τρω συνεχεία το κέντρον της έντασεως της φωνής που θά ακούω.

— Ήγώ, Μάσα Τάν! ακούγεται η φωνή του άραπάκου γεμάτη ένθουσιασμό. Πρώτη φορά συμβαίνει σε Τζίπου αφήνεις αυτόν μιλάει πολλές ώρες, λέει ότι έρθει μέσα κεφάλι του! Λοιπόν αρχίζω, Μάσα Τάν!

— Δεν σε χρειάζομαι ακόμα! λέει το υπερκόσμιο άγόρι χαμογελώντας. Άφησε να κάνω τις πρώτες ρυθμίσεις και μετά αρχίζεις.

— Μπά, δεν πειράζεις Τζίπους πεις και μερικά παραπάνω! κάνει ο διαβολάκος. Τζίπους δεν κουράζεσαι μιλάς!

— Τζίπους κάνεις δλόκληρη έκπομπή για σένα, Μάσα Τάν! Τζίπους πολλές φορές έχεις

ἀκούσεις έκπομπή ραδιόφωνο, ποτέ δὲν ἔκανες αὐτή! Τώρα δίνεται εὐκαιρία ἐσένα, μικρὲ Τζίπου, γίνεις σπῆκερ, πολὺ σπουδαία εὐκαιρία! Ἐδῶ Τζίπους! Ὁμιλεῖ ἐσῶς Τζίπους, μεταδώσεις πολὺ ὠραῖο πρόγραμμα! Πρόγραμμα αὐτὸ ἀρχίσεις μὲ δεκάλεπτο... μαγειρικῆς! Τζίπους πῆ ἐσῶς τί φαγητὰ ἀρέσεις αὐτὸν καὶ τί γλυκὰ τρελλαίνεσαι τρῶς! Τζίπους ἀρέσεις ἄλλα φαγητὰ καὶ ἄλλα γλυκά! Ὡρα μαγειρικῆς ἐτελείωσες! Τώρα Τζίπους μεταδώσεις ἐσῶς ἄλλο πολὺ ὠραῖο πρόγραμμα, πολὺ ἐνδιαφέρον. Μπορεῖ ἐσεῖς, γελάσετε, ἐσεῖς δὲν γελάσετε! Τζίπους λίγο νοιάζει! Τζίπους κάνεις πρόγραμμα ἐπιστημονικό! Τζίπους γίνεις αἰτία Μάσα Τάν ἀκούσης Γῆ! Κανεῖς ἄλλος δὲν μπορεῖ πετύχεις αὐτὸ ἐκτός Τζίπους!...

Καὶ ἐνῶ ἤ... ἐκπομπὴ τοῦ ἀραπάκου συνεχίζει μ' αὐτὸν τὸν κωμικὸ ρυθμὸ, ὁ Τάν σκυμμένος πάνω ἀπὸ τὸν τελειότατο δεικτὴ τοῦ ὑπερόχου σκάφους τοῦ Διαστήματος μέσα στὸ ὁποῖο βρίσκονται ὁ Τάν μὲ τὸν Τζόε, προσπαθεῖ νὰ πετύχη νὰ ἀκούσῃ τὴ φωνὴ ἐνὸς πλάσματος ἀπὸ τὴ Γῆ, ἀνάμεσα στὶς χιλιάδες ἀλλόκοτες ἄλλες φωνῆς καὶ θορύβους ποὺ ἀκούγονται ἀπὸ τὸ μεγάφωνο. Ὁ Τζόε Μάρτιν παρακολουθεῖ μὲ ἀνυπόκριτο θαυμασμό τὴν προσπάθειά του. Ἀκούγοντας ἄλλες ἐκεῖνες τὶς φωνῆς ποὺ ἀνῆκουν ποιὸς

ξέρεῖ σὲ τί παράξενα πλάσματα ποὺ κατοικοῦν φανταστικούς κόσμους, τὸν καταλαμβάνει δέος καὶ μιὰ παράξενη συγκίνησι. Κυττάζει μὲ τρομερὴ κατάπληξι ἐκεῖνο τὸ κουτί ποὺ συλλαμβάνει «φωνές» ἀπὸ τὶς πιὸ ἀπομακρυσμένες γωνιῆς τοῦ Ἄπειρου...

Καὶ ξαφνικά, ἐπὶ τέλους, αὐτὸ ποὺ περιμένουν γίνεται. Ἀνάμεσα σ' ἄλλες τὶς ἄλλες ὀμιλίες καὶ σ' ἐκείνη τοῦ μικροῦ Τζίπου ποὺ δὲν παύει νὰ μουρμουρίζῃ ἀκατάπαυστα ὅτι ἀρλούμπα τοῦ ἔρχεται στὸ μαῦρο μυαλό του, ἀκοῦνε καὶ κάποια φωνὴ ποὺ μιλάει ἀμερικάνικα!

—Τὸ βρήκες! οὐρλιάζει ὁ Τζόε ἑξαλλος ἀπὸ τὴ χαρὰ του.

—Ἐπιάσε τὴ Βοστώνη! φωνάζουν καὶ τὰ δυὸ κορίτσια μέσα στὸ «Σύμπαν Ι» ποὺ ἀπὸ τοὺς δέκτας τῶν ἀκούν τὶς κραυγῆς τοῦ Τζόε.

—Ἀκουσες Γῆ! στρίγγιλιζει καὶ ὁ ἀραπάκος παίρνοντας μιὰ τούμπα μέσα στὸν θάλαμο διακυβερνήσεως τοῦ διαστημοπλοίου. Μάσα Τάν ἀκουσες Γῆ! Μικρὸς Τζίπους πολὺ βοήθησε αὐτὸν! Ἄν δὲν εἴσαι μικρὸς Τζίπους, Μάσα Τάν δὲν εἶχε ἀκούσεις Γῆ! Μάσα Τάν εὐχαριστεῖ πολὺ Τζίπου, Τζίπους λέει παρακαλῶ, ἐσένα Μάσα, Τάν!

—Σταμάτα τὴν ἐκπομπὴ ἐπὶ τέλους! φωνάζει νευριασμένος ὁ Τάν καὶ προσπαθεῖ νὰ δυναμώσῃ τὴν ἔντασι τῆς φωνῆς ποὺ ἀκοῦει.

Ὁ Τζόε τὸν κυτᾶ παραξε-
νεμένος. Πρώτη φορά βλέπει
τὸν Τάν νὰ νευριάζη μὲ τὶς
σαχλαμάρες τοῦ μικροῦ ἀρα-
πάκου.

—Τί ἔπαθες; τὸν ρωτᾶ ἀνή-
συχᾶ. Συμβαίνει τίποτα;

—Τὸ σπουδαῖο δὲν εἶναι νὰ
ἀκούσωμε μόνο μιὰ φωνὴ ποῦ
νὰ προέρχεται ἀπὸ τῆ Γῆ, ἀ-
παντᾶ μὲ περίεργο ὕφος τὸ ὑ-
περκόσμιο ἀγόρι. Πρέπει καὶ
ν' ἀκούσωμε τί λέει αὐτὴ ἡ φω-
νὴ! Καὶ τὴ φορά αὐτὴ, νομί-
ζω, δυστυχῶς, ὅτι λέει πολὺ
φοθερὰ πράγματα!

Ὁ Τζόε χλωμιάζει καὶ σκύ-
θει ἀπάνω ἀπὸ τὸ μεγάφωνο.
Ἡ φωνὴ ὅσο πάει καὶ καθαρί-
ζει. Οἱ λέξεις, οἱ φοθερές λέ-
ξεις τοῦ σπῆκερ ποῦ μιλάει
αὐτὴ τῆ στιγμή διεκατομμύ-
ρια δλόκληρα μίλια μακριὰ
τους μέσα ἀπὸ τὸν ραδιοφω-
νικό σταθμὸ τῶν ὑπερβραχε-
ων τῆς Βοστανῆς, ἔρχονται
στ' αὐτιά του:

«Τὰ κολασμένα τέρατα ἔκα-
ναν καὶ πάλι τὴν ἐμφάνισί
τους! Πέφτουν ἀπὸ ψηλά μέ-
σα στὸ πλῆθος ξαφνικά καὶ
ἀρπάζουν τὰ θύματά τους, γιὰ
νὰ τὰ πάρουν μαζί τους φεύ-
γοντας πρὸς τὸν οὐρανὸ... Εἶ-
ναι ἡ φρίκη ζωντανή. Σὰν νὰ
σπασαν τὰ τεῖχη τῆς κολάσε-
ως κι' ἀπὸ μέσα ξεπήδησαν
οἱ δαίμονές της ποῦ ὡς πύρα
ζοῦσαν μόνο στοὺς ἐφιάλτες!
Ἄπο ποῦ ἔρχονται; Θὰ ξα-
ναφύγουν ἄραγε ποτέ ἀπὸ ἔ-
ναν τόπο ποῦ βρίσκουν τόσο
ἄφθονη τροφή νὰ κυκλοφορῇ
μέσ στοὺς δρόμους; Κανεὶς δὲν

μπορεῖ νὰ τὰ περιγράψῃ. Ἄλ-
λοι λέν πὼς μοιάζουν σὰν πε-
λώριες μύγες στὸ μπῶι ἐνὸς
ἀνθρώπου. Ἄλλοι πὼς μοιά-
ζουν περισσότερο μὲ μέλισσες
καὶ ἄλλοι μὲ ἀράχνες. Ἐ-
χουν κατακόκκινα μάτια καὶ
τριχωτὰ πόδια μὲ κολασμέ-
νες δαγκάνες. Μ' αὐτὲς
ἀρπάζουν τοὺς ἀνθρώπους
καὶ τοὺς σηκώνουν μαζί τους
ψηλά στὸν οὐρανὸ! Κανεὶς
δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ἀντιμετωπί-
σῃ γιατί ἡ ταχύτητά τους εἶ-
ναι ἀσύλληπτη. Ὁλη ἡ ἀερο-
πορία βρίσκεται σὲ συνανερόμ
χωρὶς κανεὶς πιλότος ἀκόμα
νὰ ἔχη κατορθώσῃ νὰ συναν-
τήσῃ ἕνα τέτοιο τέρας στὸν
δρόμο του. Τὰ κουβούκλια
μέσα στὰ ὁποῖα βρίσκονται
εἶναι σχεδὸν δλόκληρα δια-
φανῆ καὶ αὐτὸ εἶναι ποῦ τὰ
κάνει νὰ πρέπει νὰ φτῶσουν
πολὺ κοντὰ γιὰ νὰ καταφύ-
ρῃ κανεὶς νὰ τὰ διακρίνῃ. Τά-
τε ὅμως εἶναι ἀργά πιά! Τὰ
τέρατα βρίσκονται κιόλας πά-
νω ἀπὸ τοὺς ἀνύποπτους ἀν-
θρώπους καὶ οἱ τρομερές τους
δαγκάνες ἀνοίξουν τὸ ἐφιαλ-
τικό τους ἔργο. Θὰ βρεθῇ
κανεὶς ἄραγε νὰ γλιτώσῃ τὴν
ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὴν ἀπάν-
τεχῃ αὐτὴ φρίκη; Θὰ βρεθῇ
ὁ τρόπος νὰ ἀντιμετωπισθοῦν
τὰ τέρατα τῆς κολάσεως; Ὁ
πανικός μεγαλώνει σὲ πόλεις,
σὲ χωριὰ καὶ παντοῦ ἔπου
ὕπάρχει ζωὴ. Οἱ ἀνθρω-
ποι ἔχουν ἀρχίσει νὰ κλεί-
νονται σὰ σπῆματα τους φοβοῦ
μενοὶ νὰ βγαίνουν ἔξω. Μὰ
τὰ τέρατα παραμονεύουν παν-
τοῦ καὶ οἱ ἀνθρώποι δὲν μπο-

ρουν νά μένουν γιά πάντα στά σπίτια, γιατί έχουν ανάγκη τροφής. Γι τέλος θά ἔχη ἀραγε ἡ κολασμένη αὐτή ἐπιδρομή;

Γιά λίγα δευτερόλεπτα ἡ φωνή τοῦ σπῆκερ σπαιίνει μέσα στο μέγαφωνο. Ὁ Τάν καί ὁ Τζόε ἀλληλοκυττάζονται στά μάτια μέ φρίκη. Μέσα στο «Σύμπαν Ι» τῆ δυό κορίτσια καί ὁ ἀραπάκος πού μονομιᾶς ἔχει χάσει ὄλο τὸ κέφλι του νοιώθουν ἀνάλογα αἰσθήματα. Δὲν προλαβαίνει ὁ μως νά μιλήσῃ κανείς. Ἡ φωνή τοῦ σπῆκερ ξανακούγεται καθαρὴ μέσα στο μέγαφωνο:

«Μόλις αὐτὴ τῆ στιγμή λάβαμε νεώτερα ἀπὸ τὴν ἱπτάμενη φρίκη πού μαστίζει τὴ Γῆ. Ἐνα ἀπ' αὐτὰ τὰ ὄντα τοῦ ὀλέθρου ἐπέπεσε πάνω σὲ ἕνα καταδιωκτικὸ ἀεροπλάνο μας. Τὸ κουβούκλιο τοῦ ὄντος δὲν ἔπαθε τίποτε, ἐνῶ τὸ κουβούκλιο τοῦ πιλότου θρυμματίσθηκε. Τὸ τέρας ἀρπάξε τὸν δυστυχεὲ ἀεροπόρο στά ἀρπάγια του καὶ ἐξαφανίσθηκε ἐνῶ τὸ καταδιωκτικὸ κατέπεσε καὶ συνετρίβη στὸ ἔδαφος!.. Ἐνα ἄλλο ὄν ἀρπάξε μιά γυναίκα μέσα ἀπὸ ἕνα σπίτι μπαίνοντας ἀπὸ τὸ παράθυρο τὸ ὁποῖο ἐπίσης ἐθρυμματίσε. Φαίνεται ὅτι πουθενά πιά δὲν ὑπάρχει ἀσφάλεια... Ἄς προσευχηθοῦμε...»

Ἡ φωνή τοῦ σπῆκερ διακόπτεται πάλι ξαφνικὰ καὶ σὲ λίγο ξανακούγεται τρεμάμενη:

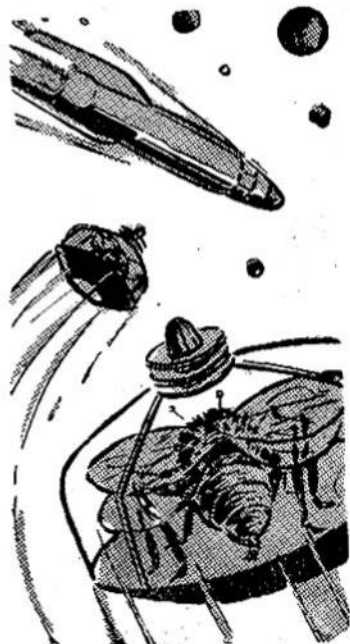
«Ἀκούω ὑστερικές κραυγές τρόμου ἀπὸ τὸ στούντιο. Φαίνεται πὼς τὰ ὄντα τοῦ ὀλέθρου βρῖσκονται κοντά!..»

Διακόπτεται καὶ πάλι καὶ ἕνας ἀκαθόριστος θόρυβος ἀκούγεται στο μέγαφωνο:

Ὁ σπῆκερ φωνάζει τρελλὸς ἀπὸ τὸν τρόμο:

«Ἐνα ἐξώκοσμο τέρας ἔπεσε στο παράθυρο καὶ τὸ συνετρίψε! Ἐρχεται καταπάνω μου! Θεέ μου! Ἄσαα!..»

Ἡ φωνή του σβύνει μέσα

«Δύο τέρατα ὄρμουν μὲ ἀσύλληπτη ταχύτητα καταπάνω στο «Σύμπαν Ι»

σ' έναν τρομαχτικό ρόγχο. "Όλα βυθίζονται στην απόλυτη σιγή του θανάτου μέσα στα δυο πλανητόπλοια καθώς ταξιδεύουν στο Διάστημα χωρίς τον παραμικρότερο θόρυβο. Για αρκετή ώρα ούτε ένας από τους πέντε αστροναύτες δέν τολμά να άρθρώσει λέξι. "Όλοι έχουν χλωμιάσει και τὰ μάτια τους έχουν ανοίξει διάπλατα από τη φρίκη. Και σ' όλη αυτή την ώρα που δέν μιλάει κανένας τους, ούτε ή φωνή του σπῆκερ ή κανενός άλλου ξανακούγεται μέσα από τὸ μεγάφωνο του μυστηριώδους πλανητοπλοίου

ΤΟ ΠΛΑΝΗΤΟΠΛΟΙΟ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ

Ο Π Ρ Ω Τ Ο Σ που βρίσκει τη μιλιὰ του είναι ὁ Τζόε Μάρτιν. Γὰ χαρακτηριστικά του είναι συσπασμένα ἀπὸ τὴν ζπελπισία και οἱ γροθιές του σφιγ-

μένες με τόσο λύσσα που τὰ νύχια του ἔχουν μπηχτεί στίς σάρκες του και τίς ἔχουν ματώσει.

— Ποιὸς ξέρει τι δαίμονες είναι αὐτοὶ που ἔχουν κάνει ἐπιδρομὴ στὴ Γῆ μας, μουγκρίζει κι' ἐγὼ, εἶμαι φυλακισμένος μέσα σὲ τοῦτο τὸ μεταλλικό κλουβί! "Ίσως νὰ μπορούσαμε νὰ δώσουμε κά-

ποια βοήθεια ἂν φθάναμε ἐγκαιρῶς ἐκεῖ κάτω! Μὰ τώρα....

Κανείς δέν μιλάει. Ἡ ἴδια σκληρὴ σκέψις περνάει ἀπὸ ὀλων τὸ μυαλὸ τὴν ἴδια στιγμή μὰ κανένας δέν τολμάει νὰ τὴν προφέρῃ. Ὁ Τζόε Μάρτιν πάλι εἶναι ὁ πρῶτος πού τὸ καταφέρνει.

— Τάν, λέει, πρέπει νὰ μὲ ἀφήσετε μόνο μου και νὰ τρέξετε πρὸς τὴ Γῆ. Μὲ τὰ δπλα που ἔχετε και με τὴν ταχύτητα που διαθίνει τὸ «Σύμπαν Ι», που εἶναι δέκα φορές μεγαλύτερη ἀπὸ τοῦ ταχύτερου καταδιωκτικοῦ, ἴσως μπορέσετε νὰ καταστρέψετε αὐτὰ τὰ τερατώδη "Όντα πριν εἶναι πολὺ ἀργά. Και νὰ μὴ τὰ καταστρέψετε ὅλα, ἴσως τὰ τρομοκρατήσετε και τὰ κάνετε νὰ φύγουν...

— Δέν μπορούμε νὰ σ' ἀφήσουμε, Τζόε!

Ἡ φωνὴ αὐτῆ εἶναι τῆς Ντάινας και ἀκούγεται μέσα ἀπὸ τὸ μεγάφωνο τοῦ θαλάμου. Τρέμει ἀπὸ τὴν ἀγωνία πὼς μπορεῖ νὰ χάσῃ γιὰ πάντα τὸν ἀγαπημένο της.

— Ἄν σκεπτόσουν τὰ λόγια σου πριν τὰ πῆς, δέν θὰ τὰ ἔλεγεσ καθόλου, Ντάινα! τῆς λέει αὐτὸς ἀσπληρὰ. Πρέπει νὰ μ' ἀφήσετε! Ἐγὼ εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος που θὰ χαθῶ ἐνῶ πίσω μας κινδυνεύει ὁλόκληρη ἡ Γῆ! Πρέπει νὰ κάνωμε τὸ καθῆκον μας ὀλοι. Τὸ δικὸ σας εἶναι πιὸ

όκληρό από το δικό μου, μὰ πρέπει νά γίνη!

Ἡ Ρένα, μέσα στο «Σύμπαν Ι», ἀγκαλιάζει τή Ντάινα συγκινημένη.

—Πέπει, τῆς λέει. Δέν μπορούμε νά ἀφήσωμε ἀνυπεράσπιστους δισεκατομμύρια ἀνθρώπους, ἀφοῦ μπορούμε ἴσως νά τοὺς προσφέρωμε κάποια βοήθεια. Ἐξ ἄλλου ὁ Τζόε δέν εἶναι καταδικασμένος σέ θάνατο! Εἶναι ἀπλῶς φυλακισμένος! Κανείς δέν ξέρει γιὰ πού τὸν ὀδηγοῦν τὸ "Ὄντα πού κυβερνοῦν τὸ πλανητόπλοιο τοῦ. "Ἄν ἤθελαν νά τὸν σκοτώσουν ἴσως τοὺς ἦταν εὐκόλο νά τὸ εἶχαν κάνει κιόλας...

—Ἐχεις δίκιο! τῆς λέει ἡ Ντάινα ντροπισαμένη. Εἶμαι ἀδύνατη καὶ σκέπτομαι πάντα πρῶτα τὸν ἑαυτό μου! "Ἐχεις δίκιο, Τζόε! λέει μὲ σταθερὴ φωνὴ στο μικρόφωνο τοῦ πομποῦ. Πρέπει νά πάμε στὴ Γῆ! "Ἄς ἔρθει ὁ Τάν νά ἀλλάξη τὴν πορεία μας!

Στὸ ἄλλο πλανητόπλοιο ὁ Τζόε κυττάζει συγκινημένος τὸν νεαρὸ φίλο του.

—Δυστυχῶς δέν θάμαι μαζὶ σας στὴ μάχη! λέει προσπαθώντας νά μὴν ἀφήση νά φανῆ ἡ συγκίνησὶς του. Ἐσὺ θάσαι ὁ ἐπικεφαλῆς, Τάν! Νά προσπαθήσης νά φανῆς γενναίος, ἀλλὰ καὶ πῶς πολὺ ἔξυπνος στρατηγός! Τὰ τέρατα αὐτὰ θάθαι πολλά, ὅπως τοῦλάχιστον φάνηκε ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ σπῆκερ. Χρειάζεται νά προσοχῆ καὶ ὀχι ἡρωϊ-

σμός! Καὶ τώρα, δίνε του, φίλε μου! Γειά χαρά! Δέν πρέπει νά καθυστερήτε πῶς πολὺ! Κάθε λεπτὸ χάσομέρι ἴσως στοιχίζει τὴ ζωὴ πολλῶν ἀνθρώπων!

—Ἐχετε δίκιο! μουρμουρίζει ὁ Τάν προσπαθώντας κι' αὐτὸς νά κρύψη τὴ συγκίνησι καὶ τὴ λύπη του. Πρὶν φύγωμε ὅμως, ἀκόμα κάτι: Προσπάθηστε νά μὴ χάσετε τὴν ραδιοεπαφὴ μὲ τὸ «Σύμπαν Ι». Ἴσως μὲ ὀλη τὴν ἀπόστασι πού θά μᾶς χωρίση νά μωρέσωμε νά ἔχωμε ραδιοφωνικὴ ἐπαφὴ μέχρι τὸ τέλος. Τότε μωρεὶ μετὰ τὴ μάχη — ἂν τελειώση καλά — νά ἔρθωμε πάλι νά σᾶς θρωῦμε!

—Αὐτὸ θά γίνη! λέει ὁ Τζόε. Μὰ τώρα γρήγορα! Δίνε του!

Ὁ Τάν ἐτοιμάζεται νά φύγη μὲ τὸν φανταστικὸ τρόπο τοῦ ἀπὸ τὸ πλανητόπλοιο τοῦ

‘Ο “ΤΑΝ,,

ΕΥΧΕΤΑΙ

Σε ὅλους

τοὺς ἀναγνώστες του

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Τζόε για νά βρεθῆ μέσα στο «Σύμπαν Ι». Τὴν ἴδια στιγμή δμως κατὶ τραβᾶει τὴν προσοχή του. Ὁ Τζόε βλέπει τὴν ξαφνιασμένη ἔκφρασί του καὶ τὸν ρωτᾶει παραξενομενός:

—Μὰ τί συμβαίνει;

—Σὰν νᾶκουσα κάποιον ἐλαφρὸ θόρυβο! ἀποκρίνεται καὶ τὰ μάτια του κυττοῦν δλόγυρα μὲ ἀπορία.

—Μὰ τὴν πίστη μου δὲν ἄκουσα ἀπολύτως τίποτε! κάνει ὁ πράκτωρ τῆς "Εφ Μπι "ΑΙ μὲ βεβαιότητα. Θάκανες λάθος!

—"Οχι! μουρμουρίζει μὲ πείσμα. "Ακουσα κάποιον ἐλαφρότατο θόρυβο, μὰ δὲν μπορῶ νὰ καταλάθω ἀπὸ ποῦ προῆλθε!

Ὁ Τζόε ξέρει πὼς τὸ παιδί μὲ τὶς ὑπερφυσικὲς ἱκανότητες μπορεῖ καὶ ἀκούει θορύβους πού γιὰ τὰ αὐτιά τῶν γήϊνων εἶναι ἐντελῶς ἀνύπαρκτοι. Γι' αὐτὸ δὲν ἐπιμένει πὼς δὲν ἔχει δίκιο. Μαζὶ μὲ τὸν Τάν στρέφει κι' αὐτὸς τὸ βλέμμα του δλόγυρα. Δὲν μπορεῖ δμως νὰ δῆ τίποτε τὸ ὑποπτο. Καὶ ξαφνικά ὁ Τάν, τὸ ὑπερκόσμιο ἀγόρι, μπήγει μιά φωνὴ τρομερῆς ἔκπληξης. Γουρλώνει τὰ φωτεινὰ μάτια του καὶ τεντώνει τὸ χέρι του μὲ κατεῦθυνσι τὸ καντράν ἐλέγχου πλεύσεως.

—Ἐκεῖ! ψελλίζει ἀπολιθωμένος ἀπὸ τὴν ἔκπληξι.

Ὁ Τζόε κυττάζει στὸ μέρος πού τοῦ δείχνει καὶ νοιώθει πὼς κοντεύει νὰ τρελλαθῆ ἀπὸ τὴν ἀπορία, γιὰ τὸν

ἀπλούστατο λόγο ὅτι δὲν βλέπει τίποτα.

—Μὰ τί συμβαίνει λοιπόν; ρωτᾷ ἀνυπόμονα.

—Ἐκεῖ ξαναλέει τὸ ὑπερκόσμιο ἀγόρι. Δὲν βλέπετε λοιπόν τίποτα ἐκεῖ πού σᾶς δείχνω;

—Βλέπω μηχανήματα! ἀποκρίνεται ὁ Τζόε. Δὲν βλέπω δμως τίποτε ἄλλο πού νά...

Σταματᾷ καὶ γουρλώνει κι' αὐτὸς τὰ μάτια του πού κοντεύουν νὰ πεταχτοῦν ἀπὸ τὶς κόγχες τους.

—Ἐκεῖ! λέει τρέμοντας δλόκληρος ἀπὸ τὴ συγκίνηση. Ἐκεῖ δὲν εἶναι τὰ μηχανήματα πλεύσεως πού... ἦταν σφραγισμένα!

Ὁ Τάν κουνᾷ τὸ κεφάλι του καταφατικά.

—Μὰ... μὰ τώρα δὲν εἶναι πιά! ξεφωνίζει ὁ Τζόε Μάρτιν σὰν τρελλός. Ὁ διάολος νὰ μὲ πάρη ἂν εἶναι πιά σφραγισμένα!

Κι' ἔχει δίκιο! Ὁ μεταλλικός προφυλακτήρας πού τόσες ὄρες σκέπαζε τὸ καντράν ἐλέγχου πλεύσεως, δὲν ὑπάρχει πιά. Τὰ μηχανήματα καθοδηγήσεως τοῦ σκάφους ἐκείνου τοῦ μυστηρίου, εἶναι ἐντελῶς ἐλεύθερα. Ὁ Τάν τὸ ὑπερκόσμιο ἀγόρι μὲ τὶς καταπληκτικὲς ἱκανότητες καὶ γνώσεις, δὲν θᾶ δυσκολευθῆ καθόλου πιά νὰ τοῦ ἀλλάξῃ πορεία καὶ νὰ τὸ οδηγήσῃ μένοι τῆ Γῆ!

Ποῖος δμως ἀφαίρεσε, τὴν τραγικὴ αὐτὴ στιγμή, τὸν με-

ταλλικό προφυλακτήρα έλευθερώνοντας τόν φυλακισμένο Τζέσε Μάρτιν; Και με ποιόν σκοπό τὸ ἔχει κάνει ὁποιος κι' ἂν εἶναι αὐτός; Κανείς δὲν μπορεῖ νὰ ἀπαντήσῃ σ' αὐτό. Κανείς πιά δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τούς σκοπούς τοῦ "Οντος πού κρατᾷ στὰ χέρια του τὴ μοίρα τοῦ Τζέσε Μάρτιν καὶ πιθανότατα καὶ τὴ δική τους. Ἡ χειρονομία του αὐτὴ τὴ στιγμή, φαίνεται φιλική. Ποῖος ξέρει ὅμως ἂν εἶναι πράγματι τέτοια, ἢ εἶναι γεμάτη ὑστεροβουλία; "Ἄρα γε θέλησε νὰ βοηθήσῃ τὸν Τζέσε στ' ἀλήθεια ἢ πρόκειται σὲ λίγο πάλι νὰ κάνῃ κάτι καινούργιο, πού νὰ καταστρέψῃ τὰ σχέδια τῶν ἀστροναυτῶν τῆς Γῆς;

Ἰδὲν ὑπάρχει καιρὸς νὰ τὰ σκεθοῦν ὅλα αὐτὰ καὶ γι' αὐτὸ ἐτοιμάζουν περτωδῶς τὴ νέα τους πορεία. Ὁ Τάν τὸ ὑπερκόσμιο ἀγόοι βάζει μπρὸς τούς πυραύλους τοῦ πλανητοπλοίου τοῦ μυστηρίου καὶ τοῦ δίνει μιὰ νέα τροχιά πού θὰ κάνῃ τὸ σκάφος τοῦ Διαστήματος νὰ περάσῃ ἀπὸ τὴ Γῆ. "Ὑστερα βρίσκεται μέσα στὸ «Σύμπαν Ι» γιὰ νὰ δώσῃ καὶ σ' αὐτὸ τὴν ἴδια τροχιά.

Μὰ μ' ὄλες τους τίς ἐτοιμασίες καὶ μ' ὄλο πού ἢ χάρᾳ τους πού ξεκινοῦν γιὰ τὴ Γῆ εἶναι ἀπέραντη, μ' ὄλη τὴν ἔντυπωση πού αἰσθάνονται ὄλοι νὰ φθάσουν στὸν πλανήτη τους γιὰ νὰ πολεμήσουν ἐναντίον τῶν τεράτων

πού ἀπειλοῦν νὰ ἐξολοθρεύσουν τὸ ἀνθρώπινο Γένος, μέσα στὸ μυαλό τους σέρνεται πάντοτε τὸ βαθὺ καὶ ἄλυτο μυστήριο πού ἀγκαλιάζει τὸ πλανητόπλοιο τοῦ Τζέσε Μάρτιν. Κανείς δὲν ἔχει κέφι γυν̄ κουθέντες. "Ὅλοι αἰσθάνονται σὰν μουδιασμένοι καὶ νοιώθουν σὰν δυὸ ἄσπρατα καὶ ὑπερφυσικά μάτια νὰ εἶναι καρφωμένα ἐπάνω τους μέσσα ἀπὸ τὸ "Ἄδειο Χάος καὶ παρακολουθοῦν λεπτομερῶς τὴν κάθε τους κίνησι.

Μόνον ὁ Τζίπσυ δὲν φαίνεται νὰ παρανοιάζεται γιὰ ὄλ' αὐτὰ. Γι' αὐτὸν ἢ κατὰστασις εἶναι πολὺ πιὸ ἀπλὴ καὶ πιὸ εὐχάριστη ἀπ' ὄτι ἦταν λίγο πιὸ πρὶν: "Ὅ... Μάσσα Τζέσε πού ὄς τῶρα ἦταν αἰχμάλωτος μιᾶς ἀναγκαστικῆς πορείας στὸ Διάστημα, τώρα εἶναι ἐλεύθερος καὶ ποῦκεται νὰ ἔρθῃ μαζί τους στὴ Γῆ, τὴ στιγμή μάλιστα πού λίγο πρὶν εἶγε δηλωθεῖ ὄτι θὰ τὸν ἔχαναν γιὰ πάντα. "Ὅσο γιν̄ τὰ "ὄντα πού πρόκειται νὰ ἀντιμετωπίσουν ἐκεῖ πού πηγαίνουν, ὁ ἀραπάκος δὲν τὰ βρίσκει καὶ τόσο τρομαχτικά.

«Ὅσο μεγάλες μὴνες εἶναι» σκέφτεται καθὼς θυμάται τὰ λόγια τοῦ σπῆκεο, «πάντως εἶναι μὴνες. Τζίπσυ δὲν φοβᾷται καθόλου μὴνες, σκοτώσεις πολλῆς ἀπ' αὐτές!»

Καὶ με τίς σκέψεις αὐτῆς στὸ μυαλό ὁ ἀραπάκος ἔχει ἀρχίσει καὶ μαστορεύει κάτι πού στὴν ἀρχὴ περνᾷ ἀπα-

ρατήρητο μέσα στη γενική ταραχή. Κάποια στιγμή όμως ή Ρένα, ή μικρή έλληνοπούλα, τόν βλέπει και τόν ρωτά με άπορία:

—Μά τι έτοιμάζεις εκεί τέλος πάντων, Τζίπου, έδω και τόση ώρα;

Ο άραπάκος έπιδεικνύει με καμάρι τó έργο του που είναι ένας μακρύς σιδερένιος πήχυς που έχει στην άκρη του ένα τετράγωνο κομμάτι πλεκτό σύρμα μέσα σε σурμάτινο πλαίσιο.

—Έναν.. μυγσοκοτώνη μίς Ρένα! λέει θριαμβευτικά. Μικρός Τζίπυς έχεις δη πολλές φορές μάγειρα έστιατορίου γειτονιάς του, κρατάς ένα τέτοιο, σκοτώνεις μ' αυτό πολλές-πολλές μύγες! Έκείνος μάγειρα, μικρές μύγες, μικρός μυγσοκοτώνης! Αυτός Τζίπυς, μεγάλες μύγες, μεγάλος μυγσοκοτώνης! Τζίπυς δέν αφήσεις... φτερό!

ΓΗ: ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΚΟΛΑΣΙΣ!

Ο ΣΟ ΖΥΓΩΝΟΥΝ προς τη Γη ή άγωνία για τήν τύχη αυτής της τελευταίας διώχνει από τήν ψυχή τους όλα τά άλλα συναισθήματα. Η αλχημωσία του Τζόε που κράτησε τόσον καιρό, ό μυστηριώδης βομβαρδισμός του τρομερού «περιπλονώμενου πλανήτη» και τόσα άλλα παράξενα που τούς έχουν συνταράξει, δέν τούς άπασχολούν τώρα πιά.

Τώρα ή μόνη σκέψις που τούς άπασχολεί είναι άν φθάνουν έγκαιρώς για να σώσουν κάτι από τó ανθρώπινο γένος που τó άπειλούν άνατρίαχιαστικά όντα.

Ο Τάν τó υπερκόσμιο άγόρι άφου ανέπτυξε όλη τή δύναμη τών πυραύλων του «Σύμπαν Ι», τούς έσβυσε πάλι και άφησε τó μεγάλο πλανητόπλοιο να διασχίση τó Διάστημα με τήν πιό μεγάλη ταχύτητα που μπορούσε. Όσο για τó ξένο πλανητόπλοιο που βρισκόταν ό Τζόε; εκείνο φαινόταν πως θά μπορούσε να άναπτύξη πολλές φορές μεγαλύτερη, μά οι άστροναύτες δέν θέλουν να χωριστούν και γι' αυτό ό Τάν τó όδηγεί κι' αυτό με μιχ άνάλογη ταχύτητα.

Κάπου ενενήντα ώρες διαρκεί τó ταξείδι τους στο "Άπειρο από τή στιγμή που τά μηχανήματα πλεύσεως τής ξένης ρουκέτας έχουν έλευθερωθεί με τόσο μυστηριώδη τρόπο. Τέλος, μέσα στις όθόνες τηλεοράσεως, με όβια μεγαλωμένα από λαχτάρα και ταραχή, βλέπουν τή Γη.

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ Ο «ΤΑΝ» ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ ΤΗΝ Τετάρτη ΑΝΤΙ ΤΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ

Τὴν ἀναγνωρίζουν ἀπὸ μακρῶς ἀπὸ τὸ σχῆμα τῶν Ἡπειρωτῶν τῆς πού διαγράφονται σάν σκιές πάνω στὴ σφαιρική ἐπιφάνειά της. Περνοῦν πλάι ἀπὸ τὸ παγωμένο Φεγγάρι πού λάμπει ἐκτυφλωτικά ἀσημένιο στὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου καὶ ὀρμοῦν ἀκάθεκτοι πρὸς τὴ Γῆ. Τρία ἢ τέσσερα λεπτά κάνουν νὰ φτάσουν σ' αὐτὴν ἀπὸ τὸ Φεγγάρι.

Ὁ Τάν βλέποντας στὰ διάφορα ὄργανα τῶν πλανητοπλοίων πῶς ἡ ταχύτης τους ἔχει ἀρχίσει καὶ μεγαλώνει, καταλαβαίνει ὅτι τοὺς τραβά πιά ἡ ἔλξις τῆς Γῆς. Βάζει σὲ ἐνέργεια τοὺς μπροστινοὺς πυραύλους καὶ ἐλαττώνει στὸ ἐλάχιστο τὴν ταχύτητα, ὥστε νὰ προλάβῃ νὰ προσγειώσῃ τὰ σκάφη ὅταν θὰ μπῶν στὴν ἀτμόσφαιρα. Τὸ ὑπερκόσμιο ἀγόρι μόλις προλαβαίνει νὰ ἐλέγῃ τὴν πῶρεια καὶ τῶν δυὸ πλανητοπλοίων. Στὴν διακυβέρνησι τοῦ «Σύμπαν Ι» τὸν βοηθοῦν λίγο καὶ οἱ δυὸ κοπέλλες πού ἔχουν μάθει ἀπ' αὐτὸν τὸν ἴδιο πολλὰ πράματα ἀπὸ τὸν μηχανισμό του. Γιά τὸ ξένο ὅμως σκάφος κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος δυσκολεύεται τρομερὰ νὰ βρῇ τοὺς κατάλληλους χειρισμοὺς πού πρέπει νὰ κάμῃ γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν τρομερὴ σύγκρουσι μὲ τὴ Γῆ.

—Δὲν εἶμαι βέβαιος ἂν θὰ τὰ καταφέρω, κύριε Μάρτιν! λέει σὲ μιὰ στιγμή στὸν πράκτορα τῆς "Εφ Μπί" "Αἰ Ἰδρωμένος ἀπὸ τὴν ἀγωνία του.

Δὲν μπορῶ νὰ βρῶ μὲ κανέναν τρόπο πῶς λειτουργεῖ ὁ «ἀντιβαρύτης» του.

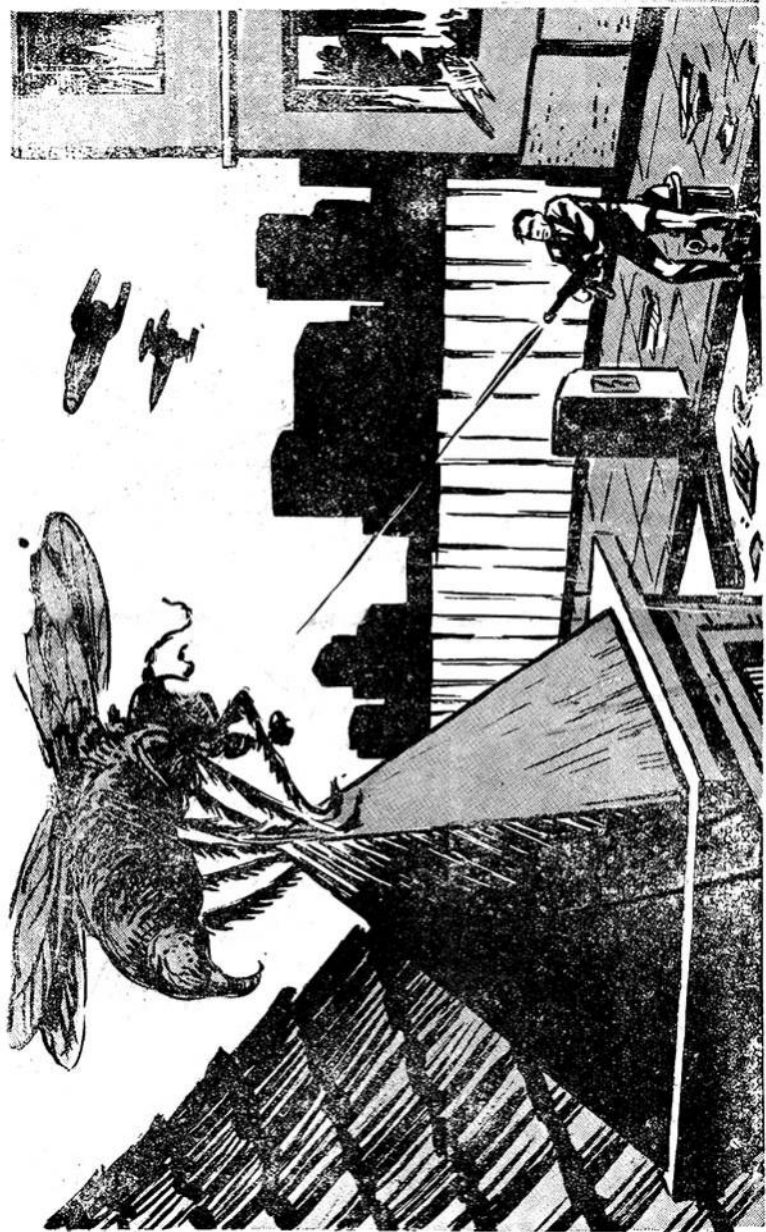
—Τι εἶναι αὐτό;

—Τὸ μηχανήμα πού μειώνει ὀμαλά τὴν ταχύτητα τοῦ σκάφους, καθὼς πλησιάζει στὸ κέντρο τῆς βαρύτητος τοῦ πλανήτου πού θέλομε νὰ προσγειώθουμε. Λέγεται «ἀντιβαρύτης» ἀκριβῶς γιὰ τὸν λόγο πῶς ὅσο πλησιάζει καὶ ἡ βαρύτης αὐξάνεται, τόσο αὐξάνει καὶ αὐτὸ αὐτόματα τὴν ἔντασι τῶν μπροστινῶν πυραύλων πού λειτουργοῦν σὲν φρένο. Ἐγὼ προσπαθῶ νὰ κάνω αὐτὴ τὴ δουλειὰ μὲ τὸ χέρι καὶ δὲν ξέρω ἀκριβῶς πόση πίεσι πρέπει νὰ δώσω κάθε στιγμή. Φοβοῦμαι πῶς θὰ κολλήσωμε πάνω στὸ φλοιὸ τῆς Γῆς προτοῦ τὸ καταλάβωμε καλά-καλά!

Ὁ Τζὸε Μάρτιν χλωμιάζει ἐλαφρά. Σφίγγει ὅμως τὸ χέρι τοῦ Τάν μὲ ἀπόφασι.

—Προσπάθησε μέχρι τὸ τέλος! τοῦ λέει μὲ σφιγμένα τὰ δόντια. Μόλις δῆς πῶς δὲν μπορείς πιά νὰ ἀποφύγῃς τὴ σύγκρουσι, γύρισε στὸ «Σύμπαν Ι» καὶ προσπαθήστε μαζί μὲ τοὺς ἄλλους νὰ πολεμήσετε αὐτὰ τὰ διαβολικά ὄντα. Ἄφησέ με ἑμένα. Δὲν λογαριάζεται ἓνας ἄνθρωπος μπροστὰ στὸν κίνδυνον πού ἀπειλεῖ ὀλόκληρα ἑκατομῦρια ἄλλους...

Δὲν προλαβαίνει νὰ συνεχίσει. Βλέπει στὰ μάτια τοῦ ὑπερκόσμιου ἀγοριοῦ ζωγρα-

«Γαντζώνεται με τὰ τρομερά όρπάγια του, και τὸ κελωμένο σώμα του προσπαθεῖ τοῦ χάσει νὰ συγκρατηθεῖ πάνω σὲν πυργίκο τοῦ χριστεῖ!...»

φοιμένη την πιό βαθειά κατά-
πληξι. Κυττάζει τὰ διάφορα
ρολόγια πού βρίσκονται μπρο-
στά του σαν να βλέπη φάντα-
σμα.

—Τι τρέχει πάλι; ρωτάει
ἀνήσυχος ὁ Τζόε Μάρτιν.

—Όταν τὸν κυτῶ σὰ μά-
τια καὶ ἀποκρίνεται μὲ φωνή
ἀλλαγμένη ἀπὸ τὴ συγκίνησι:

—Ἡ ταχύτητά μας μειώνε-
ται σιγά-σιγά, κύριε Μάρτιν!
Τὰ ταχυμετρικὰ ὄργανα τὸ
δείχνουν καθαρά! Ὁ «ἀντι-
βαρύτης» μ' ἄλλα λόγια ἔχει
μπεὶ σὲ λειτουργία! Κι' ὅμως
ὀρκίζομαι πὼς δὲν εἶμαι ἐγὼ
αὐτὸς πὸν ἔβαλα!

—Ὁ Τζόε γουρλώνει τὰ μά-
τια του καὶ κυττάζει τὸν Τάν
ἠλιθία.

—Εἶσαι... εἶσαι βέβαιος γι'
αὐτὸ πὸν λές; τὸν ρωτάει.

—Δὲν ὑπάρχει δυστυχῶς
καμιὰ ἀμφιβολία! Καλύτε-
ρα, κύριε Μάρτιν, τὸ νέο αὐ-
τὸ περιστατικὸ νὰ μείνη με-
ταξὺ μας. Δὲν εἶναι ἀνάγκη
νὰ τρομάζομε τίς δυὸ κοπέλ-
λες μὲ τὸ φοβερὸ αὐτὸ μυσ-
τήριο πὸν ὀλοένα γίνεται
καὶ πυκνότερο...

—Δὲν ἔχω ἀντίρρηση, ἀπο-
κρίνεται ὁ Τζόε. Μά... Ἔρεις
κάτι, Τάν; Ἐγὼ ἀρχίσει νὰ
μὴ φοβῶμαι τόσο ὅσο στὴν
ἀρχή! Τὸ "Ὀν πὸν φαίνεται
νὰ παρακολουθῆ τὸν δρόμο
μας στὸ "Ἀπειρο δὲν δείχνει
νάχη καὶ τόσο κακὲς διαθέ-
σεις ἐναντίον μας! Τὴν πρώτη
φορὰ πὸν κινδυνεύομε νὰ
συγκρουσοῦμε μὲ τὸν «περι-
πλανώμενο πλανήτη» τὸν βομ

βαρδίζει καὶ τὸν καταστρέ-
φει. Τώρα πὸν κινδυνεύομε νὰ
τρακάρῶμε πάνω στὴ Γῆ, βάζει
σ' ἐνέργεια τὸ μὴχάνημα
πὸν θὰ μᾶς σώσῃ...

—Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι καὶ τίς
δυὸ φορές ᾠρίζε μαζί καὶ τὸ
πλανητόπλοιο του πὸν θὰ κιν-
δύνεue νὰ τσακιστῆ! τοῦ θυ-
μίζει ὁ Τάν.

—Ὁ Τζόε μένει γιὰ λίγο
σιωπηλός. Ὑστερα λέει:

—Ὅταν ὅμως ἔλλαξε τὴν
πορεία του στὸ Διάστημα κα-
θὼς εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ χω-
ριστοῦμε γιὰ νὰ ἔρθετε σεῖς
ἐδῶ νὰ ἀντιμετωπίσετε αὐτὰ
τὰ τέρατα τῆς κολάσεως, τό-
τε δὲν κινδύνεue ἀπὸ τίποτε
κι' ὅμως πάλι μᾶς βοήθησε!

—Ποῖος ξέρει! μουρμουρί-
ζει τὸ ὑπερκόσμιο ἀγόρι καὶ
τὰ μάτια του σκοτεινιάζουν.
"Ἴσως νὰ εἶναι ἔτσι. Πάντως
ὄλες αὐτὲς οἱ ἀπορίες δὲν
μποροῦν νὰ λυθοῦν τώρα...
Μπαίνομε στὴν ἀτμόσφαιρα
τῆς Γῆς!

Ἀλήθεια τὰ δυὸ πλανητό-
πλοια δὲν βρίσκονται πιὰ στὸ
ἀπόλυτο σκοτάδι τοῦ Διαστή-
ματος. Κολυμποῦν καὶ τὰ δυὸ
στὸ φῶς τῆς μέρας καὶ λάμ-
πουν ἀσημένια στὶς ἀκτίνες
τοῦ ἡλίου. Εἰδικὰ τὸ πλανη-
τόπλοιο τοῦ μυστηρίου μέσα
στὸ ὁποῖο βρίσκονται ὁ Τζόε
καὶ ὁ Τάν, τὸ ἄγνωστο μέ-
ταλλο του ἀπὸ τὸ ὁποῖο εἶ-
ναι κατασκευασμένο, ἀστρο-
ποβολᾷ ἐκτυφλωτικὰ τόσο,
πὸν κανεὶς δὲν θὰ μπορούσε
νὰ τὸ κυττάξῃ μὲ γυμνὸ μά-
τι γιὰ πολλὰ ὥρα χωρὶς νὰ
στραβωθῆ.

ΤΑ ΔΥΟ γιγάντια πλοία του Διαστήματος πετούν τώρα σαν κανονικά αεροπλάνα. Το «Σύμπαν Ι» το οδηγεί η μικρή Έλληνοπούλα ή Ρένα που έχει γίνει μετ' επιφύλαξης πιλότος και τὸ ξένο πλανητόπλοιο ὁ Τάν.

Καθὼς χαμηλώνουν πρὸς τὸ φλοιὸ τῆς Γῆς ἡ ἀπέραντη ἠπειρος τῆς Ἀμερικῆς ζωγραφίζεται σχεδὸν ὀλόκληρη, κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τους. Κι' ὅσο ζυγώνουν ἀκόμα πιὸ κοντά, ἀρχίζουν νὰ διακρίνουν καὶ τὰ βουνά, τὰ δάση, τὶς λίμνες καὶ τοὺς ποταμούς τῆς. Ἀπὸ μακριὰ φαντάζει μιὰ πελώρια πολιτεία, λουσιμένη στοῦ ἡλίου τὸ φῶς. Ὁ Τάν οδηγεῖ τὸ σκάφος του πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ ἡ Ρένα ἀπὸ τὸ «Σύμπαν Ι» ἀκολουθεῖ. Ὁ Τζέο Μάρτιν δὲν ἀργεῖ σχεδὸν καθόλου νὰ ἀναγνωρίσῃ ποιά εἶναι ἡ πόλις πού πλησιάζουν.

—Τὸ Σάν Φραντίσκο! φωνάζει. Νῶ ἢ Χρυσὴ Πύλη, καὶ τὸ ἀκρωτήρι τοῦ Σάν Ζοζέφ!

Μὰ ἡ χαρὰ του δὲν διαρκεῖ παρὰ ἐλάχιστα. Καθὼς μετ' ἐπιφύλαξης ταχύτητα πού ἔχουν φθάνουν πάνω ἀπὸ τὸ Σάν Φραντίσκο μέσα σὲ λίγα δευτερόλεπτα, μένουν ἀφῶνοι ἀπὸ τὴ φρίκη. Ὁλόκληρη ἡ πόλις φαίνεται ἐρη-

μη! Ὅτε ἓνας ἄνθρωπος δὲν κυκλοφορεῖ στοὺς δρόμους τῆς. Τὸ κέντρον ἐκεῖνο τοῦ πολιτισμοῦ παρουσιάζει μιὰ φριχτὴ εἰκόνα ἐγκαταλείψεως.

—Θεέ μου! ψελλίζει ἡ Ντάινα στὴ Ρένα πού βρίσκεται δίπλα τῆς. Λές νὰ ἤρθαμε ἀργά; Λές νὰ μὴ βρίσκεται πιά κανεὶς ζωντανὸς πάνω στὴ Γῆ;

Τὴν ἴδια ἐρώτησι στὴν ὀποία δὲν μπορεῖ νὰ δοθῇ ἀπάντησις γιὰ τὴν ὥρα, κάνει κι' ὁ Τζέο Μάρτιν στὸν Τάν. Τὸ ὑπερκόσμιον ἀγὸρι χωρὶς νὰ μιλήσῃ χαμηλῶναι περισσότερο τὸ σκάφος. Τώρα περνάει σχεδὸν σύρριζα πάνω ἀπὸ τὶς ταράτσες τῶν σπιτιῶν. Καὶ πάλι ὅμως δὲν μποροῦν νὰ διακρίνουν ψυχὴ ἀνθρώπου. Τὸ μόνο καινούργιο πού βλέπουν καὶ τοὺς γεμίζει φρίκη εἶναι πὼς ὄλα τὰ παράθυρα σ' ὄλα τὰ σπίτια εἶναι σχεδὸν θρυμματισμένα καὶ ὄλοι οἱ δρόμοι εἶναι γεμάτοι σπασμένα γυαλιά.

Ὁ Τζέο Μάρτιν μετ' ἐπιφύλαξης πού τρέμουν ἀπὸ τὸν πυρετὸ βγάξει ἀπὸ τὴν τσέπη του ἓνα καρτέ.

—Ἔχω ἐδῶ τὸ μυστικὸ κύμα μετ' ὁποῖο μπορῶ νὰ συννενοθῶ μετ' ἄρχηγείῃ τῆς "Ἐφ Μπί "ΑΙ, λέει στὸν φίλο του. Μπορεῖς νὰ καλέσῃς τὸν ἀρχηγὸ μετ' ὁποῖο πομπὴ αὐτόν;

—Καὶ βέβαια...

Τὸ ὑπερκόσμιον ἀγὸρι μετ'

βιαστικές κινήσεις αφήνει για λίγες στιγμές τη διακυβέρνηση στον Μάρτιν κι' αυτό προσαφεί να καλέση την "Εφ Μπι" "Αϊ" με τον τελειότατο πομπό του πλανητοπλοίου τους. Κανείς όμως δεν απαντά. Σε λίγο ο Τάν αναγκάζεται να σταματήσει άπογοητευμένος την προσπάθειά του ενώ ο Τζόε έχει χλωμιάσει από την αγωνία του περισσότερο από κάθε άλλη φορά.

—Δεν θάχη μείνει κανείς ζωντανός άπάνω στον πλανήτη μας! μουρμουρίζει με φρίκη.

—Είναι πολύ νωρίς ακόμα για να τὸ πούμε αυτό! του αποκρίνεται ο Τάν. Οι έπιδρομείς θά έπρεπε να είναι έκατομμύρια για να προλάβουν να έξοντώσουν τὰ δισεκατομμύρια τῶν ανθρώπων τῆς Γῆς, μέσα σὲ τόσο λίγο διάστημα. Τὸ πιὸ πιθανὸ εἶναι πὼς οἱ ἄνθρωποι πανικόβλητοι, θὰ μένουν κρυμμένοι στὰ ὑπόγεια τῶν σπιτιῶν τους.

Τῆ στιγμή αὐτὴ περνοῦν πάνω ἀπὸ ἓνα κτίριο πὸ εἶναι γκρεμισμένο δλόκληρο. Ἐνα ἀεροπλάνο ἔχει πέσει ἔπάνω του κι' ἔχει γίνεϊ ἕνας ἄμορφος σωρὸς ἀπὸ λαμαρίνες.

—Τί φρίκη! ἀκούγεται ἡ φωνὴ τῆς Ντάϊνας μέσα ἀπὸ τὸ μεγάφωνο τοῦ δέκτου. Πρέπει κάτι νὰ κάνωμε γρήγορα.

—Πρέπει νὰ ἀνακαλύψωμε πὼς κατεύθυνσι ἔχουν ἀκο-

λουθήσει αὐτὰ τὰ τέρατα, λέει ὁ Τάν.

—Πὼς μπορούμε νὰ τὸ βροῦμε αὐτὸ;

—Δὲν προλαθαίνει νὰ ἀπαντήση. Μιὰ τρομαγμένη κραυγὴ τῆς Ντάϊνας τοὺς εἰδοποιεῖ πὼς φοβερὸς κίνδυνος ἀπειλεῖ τὶς δυὸ κοπέλλες:

—Τὸ τέρας! Θεέ μου! Νάτα! Εἶναι δυὸ! Πησιάζουν καταπάνω μας με φοβερὴ ταχύτητα!

Ὁ Τάν καὶ ὁ Τζόε τρελοῖ ἀπὸ φρίκη καὶ ἀγωνία τρέχουν στὴν δθόνη τηλεοράσεως, γιατί τὸ πλανητόπλοιο τὸ δικὸ τους δὲν ἔχει κρυσταλλικὸ κουβούκλιο σὰν τὸ «Σύμπαν Ι» γιὰ νὰ βλέπουν ἀπ' ἔξω. Ἐκεῖνο πὸ βλέπουν κάνει τὶς τρίχες τους νὰ ὀρθωθοῦν ἀπὸ τὸν τρόμο. Δυὸ παράξενες συσκευὲς πὸ ἔχουν φθάσει ἤδη ἀρκετὸ κοντὰ ὀρμῶν με ἀσύλληπτη ταχύτητα καταπάνω στο «Σύμπαν Ι». Εἶναι κάτι κυκλικὰ ἀντικείμενα σὰν κλουβιά πὸ ἔχουν μεταλλικὴ βᾶσι ἀπὸ # να ἄγνωστο πρᾶσινωπὸ μέταλλο. Ὅλο τὸ ὑπόλοιπο τυῆμα τους πρέπει νὰ εἶναι ἀπὸ κρυστάλλο γιατί εἶναι ἐντελῶς διαφανές. Πάνω μόνον στὴν ὀροφὴ τοῦ κρυσταλλικοῦ αὐτοῦ κλουβιοῦ, ὑπάρχει μιὰ περίεργη συσκευή. Καὶ μέσα στὴν κάθε μιὰ ἀπὸ τὶς ἀλλόκοτες αὐτὲς πητικὲς μηχανές βρίσκεται καὶ ἀπὸ ἓνα τέρας τῆς κολάσεως. Εἶναι πραγματικὰ κάτι σὰν πελώριες μύγες στο ἀνάσπῃ-

μα ενός ανθρώπου και πολύ χοντρίτερες από αυτές. Είναι ολοκόκκινα με κάτι διαφανή φτερά στη ράχη. Τα μακριά ανατριχιαστικά πόδια τους που κρέμονται έξω από το κουβούκλιό τους, έχουν κάτι τρομερές τρίχες σαν βελόνες και πολύ πιο χοντρές.

“Ολ’ αυτά μόλις μέσα σε ένα δέκατο του δευτερολέπτου προλαβαίνουν να τα παρατηρήσουν ο πράκτωρ της “Εφ Μπ! “Αϊ και το υπερκόσμιο άγύρι. Το τελευταίο αυτό μέσα στην τρομερή αγωνία που κυριεύει την καρδιά του, κάνει μια άπελπισμένη σκέψη. Θυμάται τα λόγια του σπήκερ που είχαν ακούσει από τον τελειότατο δέκτη του πλανητοπλοίου τους όταν ακόμα βρίσκονταν στο Διάστημα, πως κάτι τέτοια τέρατα επέπεσαν πάνω στο κρύσταλλο ενός αεροπλάνου και σπάζοντάς το άρπαξαν τον πιλότο.

— Ρένα! ουρλιάζει σαν τρελλός. Πέρασε άμέσως τη μεταλλική καλύπτρα του Διαστήματος πάνω από το κρύσταλλο του «Σύμπαν Ι»!

‘Η μικρή έλληνοπούλα αποδεικνύεται καταπληκτικά ψύχραιμη και γενναία. Δεν περνάει ούτε δευτερόλεπτο από τη στιγμή που ο Τζον έχει φωνάξει αυτά τα λόγια και το χέρι της κατεβάζει το διακόπτη της καλύπτρας. Το μέταλλο σκεπάζει μονομιῶς το κρυσταλλικό κουβούκλιο

του σκάφους. “Έχει προλάβει για χιλιοστά του δευτερολέπτου. Το πρώτο από τα δυο τέρατα που έχει φτάσει έλαχιστα μέτρα κοντά στο πλανητόπλοιο δεν προλαβαίνει να αλλάξει την πορεία του και πέφτει με όλη του τη φόρα πάνω σ’ αυτό. ‘Η περιέργη πτητική του συσκευή έρχεται σε τρομερή σύγκρουση με τη μεταλλική επιφάνεια

«Χυμáει με ασύλληπτη ταχύτητα πάνω στον πολυβολητή, που έχει σκοτώσει τον σύντροφό του..»

χειρίζεται κάποιος άτρόμητος γήινος, που τόλμησε νά παρουσιαστή πάνω στην επιφάνεια του πλανήτη του τη στιγμή που ή κόλασις κυριαρχεί παντού. Τό τέρας πάνω άπό τόν πυργίσκο του κτιρίου τραντάζεται έφιαλτικά. Γαντζώνεται με τά τρομερά άρπάγια του και τό κολασμένο σώμα του προσπαθεί του κάκου νά συγκρατηθή πάνω στον πύργο του κτιρίου. Ξαφνικά έγκαταλείπει τίς προσπάθειές του και σωριάζεται πό κεί ψηλά για νά σκάση με βρόντο κάτω στην ασφαλτό.

Ζητωκραυγές ξεφεύγουν άπό τά λαρύγγια τών άστροναυτών μας. Είναι όλοι τρελλοί άπό τη χαρά τους αλλά και τη συγκίνηση. Καταλαβαίνουν τώρα πώς οι άνθρωποι δέν έχουν έξολοθρευθή όλότελα όπως πίστευαν. Υπάρχουν πολλοί άκόμα κρυμμένοι έδω κι' εκεί που με τά όπλα στα χέρια είναι έτοιμοι νά πουλήσουν άκριθά τη ζωή τους.

Ή χαρά τους όμως δέν βαστα πολύ. Τό δεύτερο άπό τά τέρατα που είχαν κάνει την έπίθεση καταπάνω στο «Σύμπαν Ι» έχει καταφέρει την τελευταία στιγμή νά αλλάξη την πορεία του και νά μη πέση για νά τσακισθή πάνω στο μέταλλο του πλανητοπλοίου. Τώρα, μετά άπό μία μεγάλη βόλτα, χυμάει με ασύλληπτη ταχύτητα προς τη Γη, και όρμάει άκριθώς προς τό

μέρος όπου κρύβεται ό πολυβολητής έκείνος που έχει σκοπώσει τόν σύντροφό του.

—Θέ μου!, ξεφωνίζει ή Ντάινα παγωμένη καθώς παρακολουθεί τη σκηνή μέσα άπό την τηλεόρασι. Θα τόν άρπάξη τόν δυστυχισμένο!

“Όλοι άνατριχιάζουν. Νοιώθουν την όργη νά τους πνίγη· μα είναι όργη άνίσχυρη γιατί δέν μπορούν νά κάνουν τίποτα για νά σταματήσουν την έφόρμησι του τέρατος. Άκόμα και ό μικρός Τζίπου έχει φρενιάσει. Σφίγγει στα χέρια του τό όπλο που έχει φιάξει μόνος του και όρύεται:

—“Αφησες μικρός Τζίπους κατέθης Γης, Μάσα Τζόε! Τζίπους έχει «μυγοσκοτώνεις», δέν αφήσεις φτερό για φτερό!...

Δέν προλαβαίνει νά τελιώση τά λόγια του. Κάτι άλλο που βλέπουν μέσα στην όθόνη της τηλεόρασεως τους κάνει για μία φορά άκόμα νά γουρλώσουν τά μάτια γεμάτοι έκπληξι:

Μία γαλάζια άκτίνα έχει τιναχτή ξαφνικά άπό τό διαστημόπλοιο του μυστηρίου· μεσα στο όποιο βρίσκονται ό Τζόε Μάρτιν με τό υπερκόσμιο άγόρι τόν Τάν. Ή άκτίνα αυτή άγκαλιάζει τό κολασμένο τέρας μαζί με τη συσκευή του, λίγα μέτρα πριν αυτό φτάση τόν πολυβολητή, ό όποιος θλέποντάς το νά έρχεται καταπάνω του, έχει πετάξει τό πολυβόλο του και

τρέχει έντρομος στον δρόμο, τρελλός από τη φρίκη.

Τότε γίνεται κάτι τρομερά περίεργο. Η εφόρμησις του τέρατος σταματά απότομα και το τελευταίο αυτό άκίνητοποιείται στον άέρα τελείως, στην άκρη τής γαλάζιας άκτίνας, που έχει τυναχτή από το πλανητόπλοιο! Είναι πραγματικό, αίχμάλωτο αυτής τής άκτίνας! Τινάζει με άπελπίσια τά τριχωτά του πόδια πέρα - δώθε, χωρίς όμως νά καταφέρνη νά μετακινηθί καθόλου. Και τότε η άκτίνα αΐτη άρχίζει ξαφνικά νά μικραίνει και νά έπιστρέφη προς το πλανητόπλοιο, σαν μιά κορδέλλα που την ξετύλιξαν και την άφησαν νά πέση προς τά κάτω και ύστερα άρχισαν νά την ξανατυλίγουν! Στην άκρη τής άκτίνας πάντοτε τó έφιαλτικό έντομο, έρχεται κι' αυτό κοντά στο πλανητόπλοιο και όσο ζυγώνει τόσο κάνει πιό άπελπισμένες προσπάθειες για νά ξεφύγη. Φάίνεται όμως ότι δέν πρόκειται νά καταφέρη κάτι τέτοιο. "Έχει φτάσει πιά σέ άπόσταση περίπου έκατό μέτρων από τó σκάφος του Διαστήματος και στο ίδιο ύψος μ' αυτό από την έπιφάνεια τής Γής. Τότε η άκτίνα παύει νά μικραίνει και μένει άκίνητη. Άκίνητο στον άέρα μένει για μιά φορά άκόμα και τó έντομο τής κολλάσεως μέσα στην σατανική συσκευή του. Και τότε μιά νέα άκτίνα που αυτή είναι όλόλευκη σαν τις άκτίνες του

ήλιου τινάζεται από τó ίδιο πλανητόπλοιο και άγγίζει τó τέρας. Τó τελευταίο αυτό μαζι με τή συσκευή του μετατρέπεται σέ μιά έκτυφλωτική λάμψη και εξαφανίζεται από τά μάτια τους!

Οί άστροναύτες θέλουν πάλι νά ζητωκραυγάσουν μιά κάτι έχει καθήσει στο λαρύγγι τους και τους έμποδίζει. Η άλυσίδα του μυστηρίου συνεχίζεται. Βρίσκονται διαρκώς θεαταί περιστατικών που ένω είναι συνταρακτικά και τους άφορούν άμεσα, δέν μπορούν νά τά έξηγήσουν και νά τά καταλάβουν. Για τήν ήρα όμως αυτό που τους ενδιαφέρει πιό πολύ δέν είναι νά έξηγήσουν τó μυστήριο που τους τυλίγει, αλλά νά βρουν έναν τρόπο νά έξολοθρεύσουν όλα εκείνα τά τέρατα που έχουν πέσει πάνω στη Γη σαν τις ακρίδες στα σπαρτά.

Ε ΑΦΝΙΚΑ βλέπουν πάλι στην τηλεόρασι δυό άπ' αυτά τά κολασμένα τέρατα νά άπομακρύνονται όλοταχώς προς τó βάθος του όρίζοντα. Ό Τάν τινάζεται σαν έλατήριο και άρπάζει στα χέρια του τó τιμόνι του πλανητοπλοίου.

—Ρένα προσπάθησε νά με άκολουθήσης με τó «Σύμπαν Ι»! φωνάζει στον ποιμπό. Θά άκολουθήσωμε αυτούς τους σατανάδες από κοντά!

Χωρίς νά πη τίποτ' άλλο αλλάζει τήν πορεία του σκάφους και τó στρέφει προς τó

μέρος όπου διακρίνονται μόλις τὰ τέρατα μέσα στις συσκευές τους. Τό υπερκόσμιο άγόρι άναπνέει με άνακούφισι, καθώς έξακριθώνει πώς τó πλοητόπλοίο τους είναι πολύ ταχύτερο από τις συσκευές εκείνων τών τεράτων. Μέσα στην τηλεόρασι βλέπει ότι και τó «Σύμπαν Ι» δέν ύστερεί και άκολουθεί από μικρή άπόστασι. Σέ λίγο έχουν στάσει πολύ κοντήτερα στά άνατριχιαστικά εκείνα πλάσματα.

Ό Τάν λέει στόν Τζόε Μάρτιν:

—Θά πάω στό «Σύμπαν Ι» κύριε Μάρτιν. "Ετσι κι' άλλοιώς από δω μέσα δέν μπορώ νά κάνω τίποτα. Δέν ξέρω νά χειριστώ τά όπλα του σκάφους μέσα στό όποιο βρισκόμαστε. Τό "Ον πού τά χειρίζεται, θά τó κάνει είτε είμαι μέσα είτε όχι! Άπό τó «Σύμπαν Ι» όμως θά μπορώ νά χειριστώ τις άκτίνες τού πλοητοπλοίου μας.

—Κάνε αυτό πού νομίζεις. Τάν! άποκρίνεται ό Τζόε. Αυτό πού σκέπτεσαι είναι πάντα τó σωστό!

Τό υπερκόσμιο άγόρι κοφώνει τά μάτια του σ' ένα άόριστο σημείο στό κενό και έξαφανίζεται σάν άέρας μπροστά από τόν πράκτορα τής "Εφ Μπί "Αϊ. Ό τελευταίος αυτός έχει συνηθίσει νά μη τού κάνει πιά καμμιά ιδιαίτερη έντύπωσι αυτό τó καταπληκτικό θέαμα. Παίρνει στά χέρια του τó τιμόνι τού σκάφους

πού όδηγείται σάν άπλό άεροπλάνο μέσα στην άτμόσφαιρα και προσπαθεί νά άκολουθή τó «Σύμπαν Ι» πού τώρα έχει μπη μπροστά.

ΜΕΣΑ ΣΤΟ έπιβλητικó σκάφος τού Διαστήματος τών γηίνων, οι δύο κοπέλλες και ό μικρός Τζίπσου δέν παραξενεύονται κι' αύτοι καθόλου βλέποντας ά-

ξαφνα τόν Τάν νά ξεφυτρώνει ανάμεσά τους.

Τό υπερκόσμιο άγόρι κανονίζει τήν πορεία τού σκάφους έναντίον τών πητικών συσκευών τών τεράτων και σκοπεύει με τó μηχάνημα τών τρομερών άκτίνων πού έχουν προσθέσει πάνω στό «Σύμπαν Ι» οι άνθρωποι τού πλανήτη Μόθ. (*) Πατάει με τó δεξί του χέρι ένα κουμπι και μιá κοκκινωπή άκτίνα τινάξεται από τή μύτη τού σκάφους και άγγίζει τή συσκευή με τó ένα από τά δυό τέρατα. Τó σιτανικό μηχάνημα τινάξεται σάν άέρας μέσα σέ μιá μεγάλη έκρηξι.

Ό Τζίπσου πού βλέπει τó άποτέλεσμα τής προσπαθείας

*) Διάβαστε 4ο τεύχος τού ΤΑΝ με τίτλο «S.O.S. — Η Γη κινδυνεύει».

του Τάν, μέσα στην τηλεόραση, όπως και οι δυο κοπέλες, αρχίζει να ζητωκραυγάζει ξεαλλος από ένθουσιασμό.

—Ζήτω, Μάσα Τάν! Μυγοσκοτώνης δικός σου πολύ μεγαλύτερος, πολύ καλύτερος από Τζίπου! Έχει και άλλο μύγα. Μάσα Τάν! Ρίξε και αυτό! Τζίπους κάνεις πολύ κέφι! Κι' άλλη φορά δεν πρέπει ξεχάσης και «ντί ντι τί» σε πρώτο διαπλανητικό ταξίδι, Μάσα!

«Τό "Ον εκείνο είναι ένας άπαισιος Νάνος».

«Ο Τάν όπως και κανείς άλλος δεν μπορεί να καταλάβει πού το βρίσκει το κέφι ο άραπάκος, πού όμως δικαιολογείται γιατί είναι μικρός και δεν καταλαβαίνει πολλά πράγματα. Ώστόσο την ώρα πού ετοιμάζεται να σκοτώσει και το δεύτερο τέρας πού φεύγει μπροστά τους, μια σκέψις συγκρατεί το χέρι του και δεν πατάει πάλι το κουμπι πού θα έκτοξεύσει την ακτίνα του θανάτου.

—Γιατί, Τάν, δεν το σκοτώνεις; ρωτάει η Ρένα παραξευνημένη, πού βλέπει το υπερκόσμιο άγόρι να διστάζει.

—Σκέφθηκα πώς σε κάποιο μέρος θα πρέπει να συναντώνται μαζί όλα αυτά τα τέρατα, της αποκρίνεται. Αυτές οι συσκευές είναι πολύ άστερες για ναχουν περάσει μ' τες το διάστημα. Θααρρώ πώς θα πρέπει να υπάρχει και κάποια άλλη συσκευή πολύ μεγαλύτερη, ίσως ένα πελώριο πλανητόπλοιο πού όλα αυτά τα τέρατα θα μπαίνουν μέσα μαζί με τις συσκευές τους. Αν λοιπόν παρακολουθήσω με αυτό το μόνο πού απομένει, ίσως μπορέσω να φτάσω με στή φωλιά τους!

—Έχεις δίκιο! λέει η έλληνοπούλα. Μά όταν μάς βλέπει πίσω του αυτό το τέρας, δεν θα προσπαθήσει να μάς παραπλανήσει, παίρνοντας διαφορετική κατεύθυνση;

«Ο Τάν κουνάει το κεφάλι του με άμφιβολία.

—Μην ξεχνάς πώς είναι κι'

αυτό ένα έντομο, Ρένα, τής λέει. "Όσο κι' αν είναι γιάντιο οι συνήθειές του και η νοημοσύνη του είναι ενός έντόμου:

—Τί θές να πής;

—Τί κάνουν οι μέλισσες και οι σφήκες όταν κάποιος τις πειράξει;

—Τρέχουν στην κυψέλη και φωνάζουν στις συντρόφισσές τους για να βγούν όλες μαζί να πολεμήσουν! λέει η έλληνοπούλα με θαυμασμό.

—Ακριβώς, λοιπόν αυτό θα κάνουν φαντάζομαι κι' αυτά τα τέρατα!

Κάνεις δέν μιλάει άλλο. "Όλοι περιμένουν να δουν αν το υπερκόσμιο αγόρι έχει δίκιο σ' αυτά που λέει. Και όλοι κατά θάθος είναι βέβαιοι πως έχει δίκιο γιατί μέχρι τώρα δέν τους έχει τύχει άκόμα το αντίθετο καμιά φορά.

Τό Ιπτάμενο τέρας που πηγαίνει μπροστά, θαδίζει ολοταχώς προς τὸ διάστημα, κερδίζοντας συνεχώς ύψος από τὸν φλοιὸ τῆς Γῆς. Τὰ δύο πλανητόπλοια ἔρχονται ἀπὸ πίσω του περιμένοντας νὰ τὸ δοῦν νὰ φθάσῃ στὸν προορισμὸ του. Ὁ οὐρανὸς ἀπὸ γαλάζιος ἀρχίζει νὰ παίρνῃ ἕνα χρώμα μελανὶ καθὼς πλησιάζουν πρὸς τὴν Ἰονόσφαιρα. Σὲ λίγο ἔχουν βρεθεῖ μέσα στὸ ἀπόλυτο σκοτάδι. Ἐκεῖ, μόλις μερικές χιλιάδες μέτρα ἔξω ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ πλανῆτη, στέκει μετέωρο ἕνα

πελώριο πλανητόπλοιο! Ἐχει σχῆμα σφαιρικό καὶ μοιάζει σὰν μιὰ τεραστία μπάλλα ἢ σὰν ἕνας μικροῦτσικος πλανῆτης. Εἶναι ὀλόκληρο λουσμῆνο στὸ φῶς, ἕνα φῶς πράσινο ποὺ κάνει ὀλόκληρο ἐκεῖνο τὸ περίεργο σκάφος νὰ μοιάζῃ μὲ μιὰ κινητὴ κόλασι ποὺ ταξιδεύει στὸ Διάστημα κουβαλώντας τοὺς σατανάδες τῆς!

ΤΟ ΑΟΡΑΤΟ ΟΝ ΝΙΚΑ

ΤΟ ΤΕΡΑΣ

που ἀκολουθοῦν χύνεται μέσα σ' ἐκεῖνο τὸ σκάφος καὶ ἐξαφανίζεται. α.ι. Δ' ἔν περνοῦν οὕτε τρία δευτερόλεπτα καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια ὀλοστρόγγυλη πύλη ποὺ ἔχει μπεῖ αὐτὸ, βγαίνει ἕνα ὀλόκληρο σμήνος ἀπὸ τὰ ἴδια ἐφιαλτικὰ τέρατα καὶ ὁρμοῦν ὅλα μαζί καταπάνω στὰ δύο διαστημόπλοια.

—Μοῦ φαίνεται πὼς τὴν ἔχουμε ἄσχημά! μурμουρίζει τὸ υπερκόσμιο αγόρι μὲ ταραχή. Εἶναι πάρα πολλά! "Αν πέσουν ὅλα αὐτὰ ἀπάνω μας σίγουρά θὰ μᾶς κάνουν καμιά πολὺ σοβαρὴ ζημιὰ ἀφοῦ τὸ ἄλλο μόνο του κόντεψε νὰ τρυπήσῃ τὸ μέταλλο τοῦ κουβουκλίου μας!

Δέν προλαβαίνει καλὰ-καλὰ νὰ τελειώσῃ τὴ φράσι του.

Με το επόμενο

ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ

τεύχος μας, συμβαίνει και
ένα άλλο

ΓΕΓΟΝΟΣ :

Τελειώνει ο 1ος μας Τόμος
ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ
με ένα άριστούργημα

Ο ΠΑΓΩΜΕΝΟΣ ΒΑΛ !

Το πλανητόπλοιο του ΜΥ-
ΣΤΗΡΙΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ
ΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ.

ΓΙΑ ΠΟΥ ;

Το επόμενο τεύχος θα σας
δώση την απάντησι.

Στερέωμα σαν να τα κρατά
ένα άόρατο χέρι. "Όσο για το
«Σύμπαν Ι» έχει σταματήσει
πόσο απ'τομα που όλοι οι έ-
πιθάτες του θρέθηκαν ο ένας
άπάνω στον άλλον με κίνδυ-
νο να σκοτωθούν. 'Ο Τζίπου
ξεφωνίζει στρίγγλικά:

—Χριστούλη μου! Μυγοσκο
τώνης Μάσα Τζόε χτύπησες
και «Σύμπαν Ι»! Πάει φτω-
χός Τζίπους! "Έπεσες ένδοξος
πεδίον τιμής!

—"Ελα! Δέν έπαθες τίπο-
τα! τοῦ λέει ο Τάν και τον
τραβά από το χέρι να σηκω-
θῆ. Εύτυχως δέν σκοτώθηκε
κανείς μας γιατί είχαμε κό-
ψει σχεδόν δλη την ταχύτητα
τοῦ σκάφους.

Σηκώνονται δρθιοι και τρέ-
χουν στην τηλεόρασι με λα-
χτάρα. 'Εκείνο που βλέπουν
μέσα τους κάνει και μένουν
άναυδοι. Καταστροφή έχει πέ-
σει στα πλάσματα εκείνα της
κολάσεως. 'Ανίκανα να άντι-
σταθούν, περιμένουν εκεί, με
τέωρα στο Διάστημα τη σει-
ρά τους για να εξολοθρευτούν.

'Από το πλανητόπλοιο του
μυστηρίου, που μέσα του θρί-
σκεται μόνον ο Τζόε Μάρτιν,
θαίνει κάθε τόσο η λευκή ά-
κτίνα και εγγίζει ένα-ένα τα
έφιαλτικά τέρατα. Κάθε ένα
απ' αυτά που το εγγίζει εκεί-
νη η άκτίνα, διαλύεται μέσα
σε μιá μεγάλη φλόγα. Στο
μεταξύ άλλα από τα τέρατα
αυτά φτάνουν τρέχοντας από
το μέρος της Γῆς. Φαίνεται,
ότι έχουν ειδοποιηθῆ και έρ-

'Από το άλλο πλοίο του Δι-
αστήματος που βρίσκεται μέ-
σα ο Τζόε Μάρτιν ολομόνα-
χος, ξεπετάγεται ένα γαλα-
ζωπό φῶς. Δέν είναι άκτίνα
αυτή τη φορά όπως την προ-
ηγούμενη, με μιá ώρισμένη
κατεύθυνσι. Είναι σαν το φῶς
που σκορπίζει μιá άναμένη
λάμπα σε δλη τη γύρω της
έκτασι. 'Όλα τα έφιαλτικά έν-
τομα καθώς και το «Σύμπαν
Ι», θρ'σκονται εξαφνικά μέσα
σ' αυτό το φωτεινό πεδίον και
όλα άκίνητοποιούνται μες το

χονται να ενώσουν τις δυνάμεις των εναντίον των νέων έχθρων τους. Μόλις όμως φτάνουν μέσα στο πεδίο που είναι φωτισμένο από το γαλάζιο φως του τρομερού αστροπλοίου του Τζόε, άκνητοῦν αυτόματως και μένουν κι' αυτά μετέωρα.

‘Ο Τζόε, ὁ Τάν, οἱ δυο κοπέλλες κι' ὁ Τζίπου, παρακολουθοῦν με δέος ἀπὸ τὴν τηλεόρασι τὴν τιμωρία τῶν ἐπιδρομέων. Σὲ λίγα λεπτά δὲν ἔχει μείνει οὔτε ἓνα ἀπὸ τὰ ἐφιαλτικά ἐκεῖνα τέρατα με τίς συσκευές τους. Τὸ μόνο πὸν μένει εἶναι τὸ πελώριο ἐκείνο σφαιρικό πλανητόπλοιο πὸν εἶχε μέσα του αὐτοὺς τοὺς σατανάδες. Εἶναι ἀκόμα λουσμένο σὸ φῶς καὶ φαίνεται νὰ μὴν ὑπάρχη καθόλου ζωὴ μέσα του πιὰ.

—Πρέπει νὰ τὸ καταστρέψω με αὐτὸ τὸ τέρας! λέει ὁ Τζόε Μάρτιν με τὸν πομπέ του.

Τὴν ἴδια στιγμή όμως μιὰ λεπτή φωνούλα ἀκούγεται στοὺς δέκτας καὶ τῶν δυο πλανητοπλοίων μαζί:

—‘Οχι! Μὴ ριζετε τίς τρομερές ἀκτίνες σὸ πλοῖο μου. Ἔν ἔχετε κανένα δικαίωμα νὰ με καταστρέψετε! Ἐγὼ δὲν φταίω γιὰ τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά!

Μένουν ὅλοι ἀναυδοὶ καὶ κутτάζονται με κατάπληξι.

—Ποῖος μίλησε; λέει ἡ Ντάινα με φρίκη.

—‘Οχι ἐγὼ! φωνάζει ὁ

Τζίπου με τρόμο. Ὁρκίζεσαι Τζίπους δὲν μίλησες αὐτός!

‘Ο Τάν σκύθει σὸ μικρόφωνο τοῦ πομποῦ καὶ λέει:

—Ποῖος εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια; Εἶναι κανεὶς μέσα σὸ σκάφος πὸν κουβαλοῦσε αὐτὰ τὰ τέρατα;

‘Η ψιλὴ φωνὴ ξανακούγεται θυμωμένη:

—Καὶ βέβαια εἶναι! Εἴμαι ἐγὼ πὸν ἔχω φτιάξει τὸ πλανητόπλοιο αὐτό! Κι' ἂν κουβαλοῦσα αὐτὰ τὰ τέρατα δὲν εὐθύνομαι καθόλου! Μὲ ὑπεχρέωσαν νὰ τὸ κάνω, ἄλλοι ὡς θὰ μοῦ ἔπιναν τὸ αἷμα! Τί, μήπως θέλατε νὰ τὰ θάλω μαζί τους;

—‘Οποῖος κι' ἂν εἶσαι σὺ πῶς ἔμαθες τὴ γλῶσσα μας; ρωτᾷ ὁ Τζόε Μάρτιν ἐκπληκτος.

—Μὲ τὸ «μαγνοφών»! ἀποκρίνεται ἡ φωνή. Εἶναι μιὰ δική μου συσκευή. Μὲ τὸν δέκτη μου ἀκούω ἐκπομπές ἀπ' ὅλο τὸ Σύμπαν καὶ ξέρω ἐκατοντάδες γλῶσσες πὸν μιλοῦνται σ' ὅλους τοὺς πλανήτες!

Καὶ πότε πρόλαβες καὶ τίς ἔμαθες; Μιὰ γλῶσσα τὸ χρῆνο νὰ μάθαινες θάθελες ἑκατὸ χρόνια γιὰ νὰ μάθης ἕκαστό κι' ἐσὺ λὲς πῶς γνωρίζεις ἑκατοντάδες! Πόσων χρόνων εἶσαι;

—Δὲν καλοθυμούμαι κι' οὐτε καταλαβαῖνω γιὰτὶ με ρωτᾶτε! ἀπαντᾷ ἡ φωνὴ καὶ φαινόταν διαρκῶς θυμωμένη. Πάντως θὰ πρέπει νὰ κοντο-

ζυγώνω πέντε χιλιάδων χρόνων!

«Ο Τζόε Μάρτιν κοντεύει να καταπιή τη γλώσσα του από την έκπληξι. «Όλοι οι υπόλοιποι άστροναύτες κυττάζονται με τρόμο.

—Λές πώς σε υπεχρέωσαν αυτά τα δντα να τα μεταφέρεις εδώ; λέει ψυχραιμα ο Τάν, Μπορείς να το εξηγήσης αυτό;

—Και βέβαια. Τω πλάσματα αυτά ζουν στην πατρίδα μου. Στην πατρίδα μου ζούσαν πρώτα γίγαντες, αλλά πέθαιναν πολύ νωρίς, μέσα σε τετρακόσια πεντακόσια χρόνια. Η δική μας φυλή των Νάνων γεννήθηκε αργότερα και στο μεταξύ είχαν γεννηθεί κι' αυτά τα τέρατα. «Όλοι οι άλλοι Νάνοι έψαχναν να βρούν τρόπο να πολεμήσουν τα τέρατα. Έγώ ήξερα πως κανείς δεν μπορούσε να τα θάλη μαζί τους από μᾶς. Γι' αυτό έφτιαχνα μιὰ ρουκέτα να φύγω και να πάω σ' έναν άλλον πλανήτη να γλυτώσω. Την τελευταία δμως στιγμή που θάφευγα, μ' έπιασαν. Τους άλλους δλους που τους έπιασαν τους έφαγαν... Δηλαδή τους ήπιαν το αίμα. Έμένα μ' άφησαν γιατί σκέφθηκαν να με χρησιμοποιήσουν άλλοιώς για τις γνώσεις μου. Μ' έβαλαν να φτιάξω αυτό το πελώριο πλανητόπλοιο που να χωράη πολλά τέρατα. Τους έφτιαξα κι' αυτές τις μικρές συσκευές για να μπορούν να

πετούν για λίγες ώρες στο Διάστημα. Έτσι άρχισε αυτό το βιολί. Τους γυρνούσα στους πλανήτες που τους κατοικούσαν «Όνα με αίμα. Έτσι έπιναν το αίμα το δικό τους και με άφηναν έμένα να ζώ! «Αν άρνιώμουν να τους πάω παραπέρα θά έπιναν το δικό μου!

Οί άστροναύτες νοιώθουν τη φρίκη να κατακυκλή στις φλέβες τους.

Τώρα που σκοτώσατε τα τέρατα, μ' έλευθερώσατε! Ξαναλέει ή φωνή. Σᾶς χρωστώ άπέραντη ευγνωμοσύνη! Θᾶ με υποχρεώνατε περισσότερο αν με πέρνατε μαζί σας!

—Δέν σε θέλουμε μαζί μας, φωνάζει ο Τζόε θυμωμένος. Κουβαλούσες αυτά τα τέρατα που ποιάς ξερεί πάσους κόσμους έχουν καταστρέφει και που τόσες καταστροφές έκαναν και στη Γῆ μας. Έχεις όλόκληρο το πλανητόπλοίο σου. Φύγε μ' αυτό και πήγαινε όπου θέλεις. Γρήγορα γιατί θά σου στείλω καμμιὰ άκτίνα να σε ρημάξω!

— Δέν έχω καύσιμα για να φύγω! τσιρίζει ή φωνή ίκετευτικά. Δέν μπορώ να κουνήσω από δω! Θά μου έφερναν από τη γῆ καύσιμα αυτά τα τέρατα!

Οί άστροναύτες βλέπουν ξαφνικά με φρίκη μέσα στις δθόνες της τηλεόρασεως πως το πλάσμα που τους μιλάει έχει βγει στην στρογγυλή πόρτα του πλανητόπλοιου του για

νά τους παρακαλέσει. Στην ίδια εκείνη πόρτα απ' όπου πριν λίγο είχαν ξεχυθεί όλα εκείνα τὰ τέρατα τῆς κολάσεως.

—“Όλα αὐτὰ τὰ κάνει γιὰ νὰ τὸν λυπηθοῦμε, μὰ δὲν πρέπει; φωνάζει ὁ Τζόε μὲ θυμό. “Άς φύγωμε!

Τὸ “Όν ἐκεῖνο εἶναι ἕνας ἀπαίσιος Νάνος. Δὲν θάναί μεγαλύτερος ἀπὸ τρεῖς πιθαμὲς ὄλος κι' ὄλος. Τὸ δέρμα τοῦ προσώπου του εἶναι τόσο ζαρωμένο καὶ ξερό, σὰν τὸν φλοῖο τῆς γέρικης ἐλιάς. Τὸ κεφάλι του εἶναι πελώριο καὶ τὰ μάτια του γουρλωμένα. Φοράει μιὰ ὀλοστρόγγυλη καὶ διαφανὴ κουκούλα τοῦ Διαστήματος καὶ στὴν πλάτη του ἔχει μιὰ συσκευή γιὰ τὴν ἀναπνοή. Ξαφνικά ἡ Ντάνα μπήζει μιὰ φωνὴ φρίκης δείχνοντας πρὸς τὴν τηλεόρασι. Δὲν εἶναι ἀνάγκη ὅμως νὰ τοὺς δείξει γιὰ νὰ τὸ δοῦν. “Όλοι ἔχουν δεῖ ἐκεῖνο τὸ ἀπαίσιο, τριχωτὸ χέρι μὲ τὰ τρομερὰ ἀρπάγια ποὺ ἔχει βγεῖ σιγά - σιγά μέσα ἀπὸ τὴν πόρτα τοῦ πλανητοπλοίου ποὺ εἶναι σὰν σφαίρα. Τὸ ἐφιαλτικὸ αὐτὸ χέρι ἀρπάζει τὸν Νάνο ἀπὸ τὸν ὄμο καὶ τὸν τραβάει μὲ ὀρμὴ πρὸς τὰ μέσα. Ἡ πόρτα τοῦ πλανητοπλοίου κλείνει ὀρμητικά. Ἡ φωνὴ τοῦ Νάνου ἀκούγεται ἄ

γατριχιαστικὴ στ' αὐτιά τους.

—“Ένα τέρας! Ἀπόμεινε ἕνα τέρας! Θὰ μοῦ πιῆ τὸ αἷμα βοηθήστε με! “Άαα!

Ξαφνικά ἀπὸ τὸ πλανητοπλοιο τοῦ Τζόε ξεφεύγει ἡ γκωρίμη λευκὴ ἀκτίνα τοῦ θανάτου. Τὸ σφαιροειδὲς σκάφος τοῦ διαστήματος ποὺ εἶναι ὁ στόχος τῆς ἀκτίνας αὐτῆς, τινάζεται στὸ χάος μέσα στὸ “Άπειρο.

Ξαφνικά τὸ «Σύμπαν Ι» καὶ τὸ διαστημόπλοιο τοῦ Τζόε ξεκινοῦν μὲ μεγάλη ταχύτητα.

—Κύριε Μάρτιν! φωνάζει ὁ Τάν στὸν πομπό. Σβῆστε τοὺς πυραύλους! Θὰ ἔρθω νὰ γυρίσω με τὸ σκάφος πρὸς τὴ Γῆ. Θὰ τὰ προσγειώσω με καὶ τὰ δυό....

—Περιττό!! Περιττὰ ὅλα! τὸν κόβει ἡ φωνὴ τοῦ πράκτορος τῆς “Έφ Μπι “Άι ποὺ εἶναι γεμάτη ἀπογοήτευσι.

—Μὰ τί σὰς συμβαίνει;

—Τὸ καντράν πλεύσεως εἶναι καὶ πάλι σφραγισμένο, καλέ μου Τάν! μουρμουρίζει ὁ Τζόε. Καθὼς γύρισά νὰ τὸ κυττάξω εἶναι καὶ πάλι κουκουλωμένο ἀπὸ τὴ μεταλλικὴ θήκη του! Κανεὶς δὲν μπορεῖ ν' ἀλλάξει τὸν δρόμο σ' ἔτσι το τὸ σατανικὸ μηχανήμα! “Ότι κι' ἂν κάνω με εἰς, θὰ φτάση στὸ τέλος ἐκεῖ ποὺ θέλει: αὐτό...

ΤΕΛΟΣ

(Ἑλληνικὸ κείμενο: ΓΙΩΡΓΟΥ ΓΑΛΗΝΟΥ)

(Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις)

Μέτο Ταχυδρομείο

Ε. Α. ΚΟΛΟΚΟΥΡΗΝ, Βλαχιώτη Ασκωνίας: "Έχεις παρεξηγήσει το νόημα του «ΔΩΡΟΥ ΤΗΣ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ ΜΑΣ». Το δέσιμο του τόμου δεν γίνεται αν έχεις αγοράσει τα ξη πρώτα τεύχη του «ΤΑΝ» γιατί αυτά τα έχουν αγοράσει άλλοι. Ειδικότερα οι άγνωστοι μας! Πρέπει να έχεις συμπλήρωση από το 1 μέχρι το 6 με τα νούμερα που βρίσκονται στη σφραγίδα, πίσω από τα πορτραίτα των ηρώων μας. Τα τεύχη σου τα κρατάμε για να τα διηλιδοθετήσουμε όταν θα συμπληρωθούν δέκα και θα μας στείλεις και τα άλλα τέσσερα. Για την τιμή θα γράψουμε σχετικά, έκτός κι' αν συμπλήρωσης τα 6 νούμερα των ηρώων. ΙΩ. Ε. ΣΠΑΡΤΑΛΗΝΗ: "Αν έννοεις πώς συμπλήρωσες σειρά από το 1 μέχρι το 6 με τα νούμερα των σφραγίδων που βρίσκονται πίσω από τα πορτραίτα, στείλε μας τα ξη αυτά πορτραίτα μέσα σ' ένα φάκελλο και θα σου τα επιστρέψουμε μαζί με τα 6 πρώτα μας τεύχη, δωρεάν, όπως έχουμε δημοσιεύσει.

ΕΛ. ΒΕΝΤΟΥΡΑΝ, Ν. Σφαγεία: Τεύχη έστάλησαν. Π. ΠΗΓΑΔΙΩΤΗΝ, Ήλιούπολις: Εύχαριστούμε για τα καλά σου λόγια και τη διάδοσι του «Τάν» που κάνεις. ΑΡ. ΛΑΛΛΑΝ, Ν. Σφαγεία: Τεύχη έστάλησαν. Εύχαριστούμε για τα καλά σου λόγια. ΓΕΩΡ. Π. ΓΡΑΙΚΟΝ, 'Αλεξάνδρας 3, Βόλον: Δεν νομίζουμε πώς έχετε δικιο στο παραπόνό σας και πρό παντός δεν είναι σωστό ότι «εξεχάσαμε» τους άγνωστους που δεν θέλουν τα πορτραίτα των ηρώων αλλά την «πινακοθήκη των ζώων». Μετά τα ξη πορτραίτα ή «πινακοθήκη» θα συνεχισθί πάλι, όπως άλλωστε αναγγείλαμε. Θά θέλαμε τη γνώμη σας για την έκδοσί μας.

Οι άπαντήσεις των υπολοίπων άγνωστών στο επόμενον τεύχος μας. Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

“ΤΑΝ,, ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΒΙΒΛΙΑ ΦΑΝ- ΤΑΣΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΝ Ο ΥΠΕΡΚΟΣΜΙΟΣ

Γραφεία: ΟΔΟΣ ΔΕΚΚΑ αριθ. 29 — 4ος όροφος.

Αριθ. Τεύχους 9

Διευθύνσεις συμφ. τῶ Νόμου: Διητής: Ν. ΣΑΡΡΗΣ, Αλ. Παπα-
κασταίου 11. Αρχισυντάκτης: Γ. ΜΑΡΜΑΡΙΔΗΣ, Α. Φίλιου 3.

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Σπ. Τελώνης, Ραστοβίου 12

Η ΟΛΑ ΜΠΗΚΕ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΣΕ.

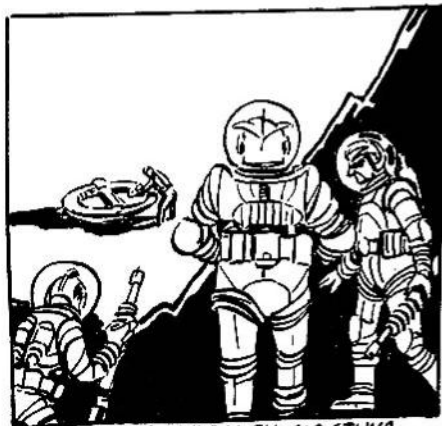
— ΕΓΩ ΔΕΝ ΠΙΣΤΕΥΑ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΧΑΙ ΤΙΜΙΟΣ ΚΑΠΙΤΑΙΝ ΜΠΡΑΤ. ΛΥΠΑΜΑΙ ΠΟΥ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΟΥ ΔΕΝ ΣΥΜΦΩΝΕΙ ΜΑΖΙ ΜΟΥ· ΜΑ ΕΙΧΑΙ ΟΞΥΘΥΜΟΣ. ΤΟΝ ΚΥΝΗΓΗΣΑΝ ΠΟΛΛΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ ΓΙ' ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΣΤΕΡΟΕΙΔΗ.

ΜΑ Ο ΛΕΤ ΗΤΑΝ ΕΞΩ ΦΡΕΝΟΝ.

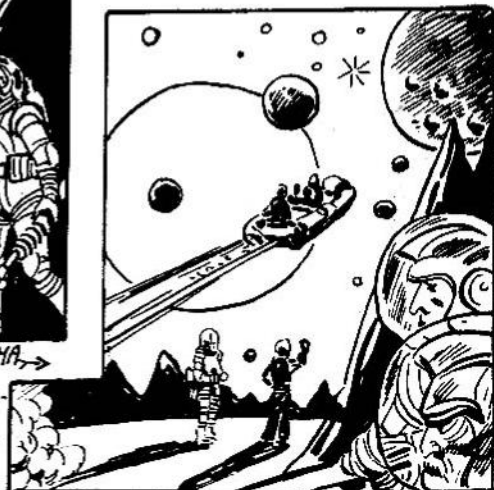
— Η ΑΔΕΛΦΟΥΛΑ ΜΟΥ ΕΡΩΤΕΥΘΗΚΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΠΑΛΙΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ ΣΤΡΑΒΩΘΗΚΕ.

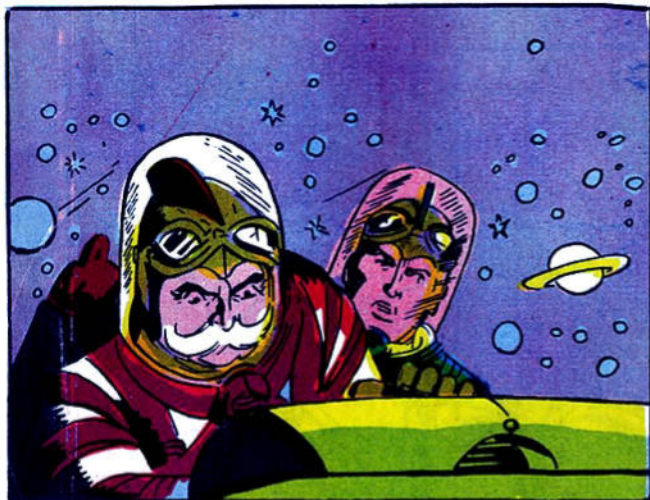
ΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ ΠΑΡΑΚΟΠΟΥΘΟΥΣΑΝ ΟΣΑ ΓΙΝΟΝΤΑΝ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΩΝ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ. ΕΙΔΑΝ ΤΟΝ ΛΕΤ ΝΑ ΣΚΑΝΙΖΕΥΕ ΚΑΤΙ ΣΤΗ ΜΗΧΑΝΗ ΤΗΣ ΑΤΜΑΚΑΤΟΥ.

ΠΙΣΤΟ ΕΠΕΙΤΑ ΕΙΔΑΝ ΤΗ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΚΑΤΟ ΝΑ ΦΕΥΓΗ. — ΜΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΟΣ ΤΟΥΣ ΧΑΛΑΣΕ Η ΒΑΡΚΑ ΤΟΥΣ. ΕΙΠΕ Ο ΕΝΑΣ. ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΔΙΑΛΥΘΗ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ. . .

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΟΠΙΣΘΕΝ

ΔΕΝ ΑΡΧΗΣΕ ΝΑ ΑΝΑ-
ΚΑΛΥΨΗ ΤΗ ΒΛΑΒΗ
Ο ΝΙΚΥ ΠΟΥ ΚΡΑΤΟΥ-
ΣΕ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ!
ΔΙΑΒΟΛΕ! ΕΛΚΟΥΞΕ
ΤΡΟΜΑΓΜΕΝΟΣ. ΜΑΣ
ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΙ ΓΕΡΗ
ΖΗΜΙΑ! ΣΙΓΟΥΡΑ
ΑΥΤΟΣ Ο ΑΝΑΘΕΜΑ-
ΤΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΛΕΤ
ΜΑΣ ΤΗ ΣΚΑΡΟΣΕ.
ΦΕΥΓΟΜΕ ΑΚΥΒΕΡ-
ΝΗΤΟΙ ΣΤΟ ΔΙΑ-
ΣΤΗΜΑ...

ΟΙ ΠΕΙΡΑΤΑΙ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΑΥΤΟ ΠΕΡΙΜΕΝΑΝ. ΦΑΝΕΡΩΘΗΚΑΝ
ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟΥΣ ΔΥΟ ΑΝΥΠΕΡΑΣΤΙ-
ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ, ΚΡΑΤΟΝΤΑΣ ΣΤΑ
ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ ΤΑ ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΙΣΤΟ-
ΛΙΑ ΤΩΝ ΑΚΤΙΝΩΝ

—ΘΑ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΤΕ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΟΤΗΤΑ
ΜΑΣ ΤΟ ΧΑΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΣΑΣ
ΚΑΙ ΤΟ ΘΗΣΑΥΡΟ. ΕΙΠΕ Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ
ΣΤΟ ΛΕΤ. Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΕΠΕΣΕ ΑΠΕ-
ΠΙΣΤΕΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΜΕΤΑ-
ΝΟΙΣΣΕ ΓΙΑ ΤΗ ΒΛΑΚΕΙΑ ΤΟΥ ΜΑ
ΗΤΑΝ ΑΡΓΑ.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΟ ΤΕΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2